

Årsberetning 2020

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

Indhold

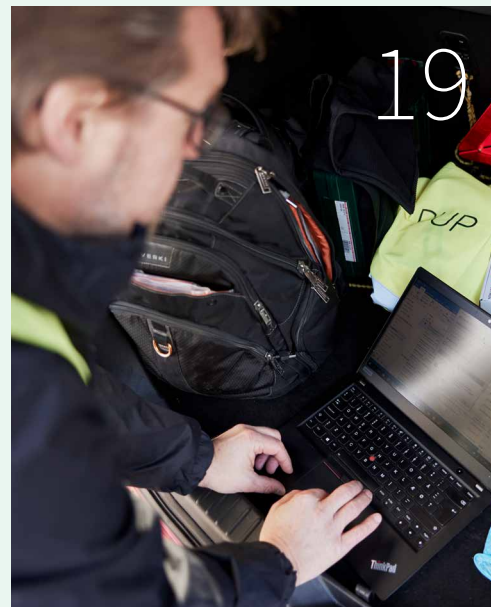
Forord

- 4 Rådsformandens forord
- 6 Direktørens forord

Artikler

- 9 Udvidelse af politiklageordningen til Færøernes Politi
- 10 Politiklagemyndighedens behandling af sager om uberettigede opslag i POL-INTEL Finder
- 11 Politiansattes adfærd på de sociale medier
- 13 Begrebet ”i tjenesten” – særligt i forhold til adfærdsklager
- 15 Hastighedsoverskridelser ved indragelse af data fra politiets flådestyring
- 16 Knallert-sagen

Referater

- 19 Udrykningssager
- 21 Straffesager
- 27 Adfærdsklagesager
- 38 Færdselssager
- 44 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Året i tal

Politiklagerådet

POST OG TELEGRAF

Forord

4 Rådsformandens forord

6 Direktørens forord

Rundt om 2020

Rådsformandens forord

Politiklagemyndighedens og Politiklagerådets virksomhed har for det år, som denne årsberetning angår, i lighed med det øvrige danske samfund været præget af Covid-19-situationen. Det har for rådets virksomhed givet sig udslag i, at størstedelen af rådets møder har været afholdt virtuelt, men også, at rådet har fulgt endnu mere end sædvanligt med i Politiklagemyndighedens sagsbeholdning, sagstilgang og sagsbehandlingstider. Rådet vil også i 2021 have sin opmærksomhed rettet mod de nævnte forhold. Jeg vil på rådets vegne sige Politiklagemyndighedens medarbejdere en stor tak for indsatsen i 2020, hvor medarbejderne trods de særlige og skiftende arbejdsvilkår og -rammer har løst opgaverne på en kompetent og god måde. Det er således rådets indtryk, at medarbejderne har fortsat med at behandle sagerne på en hurtig, korrekt, objektivt og retssikkerhedsmæssigt forsvarlig måde.

Politiklagerådet udvælger i slutningen af hvert år en række særlige områder – såkaldte fokusområder eller fokuspunkter – som rådet og Politiklagemyndigheden i løbet af det næste år vil holde særligt øje med. Udvalgesen kan bl.a. have sin baggrund i områdets aktualitet, eller fordi Politiklagemyndigheden i løbet af det forgangne år har behandlet mange klagesager om et bestemt sagsområde. Det forhold, at et område bliver udvalgt som

“

Jeg vil på rådets vegne sige Politiklagemyndighedens medarbejdere en stor tak for indsatsen i 2020, hvor medarbejderne trods de særlige og skiftende arbejdsvilkår og -rammer har løst opgaverne på en kompetent og god måde.

et fokusområde, betyder bl.a., at Politiklagemyndigheden præsenterer rådet for et udsnit af sager inden for det pågældende område, inden der træffes afgørelse i dem.

For året 2020 havde Politiklagerådet udvalgt fem fokusområder. Det drejede sig om borgere, der ringer i nød, dvs. borgere, der henvender sig til politiet via et alarmopkald, og Politiklagemyndighedens kommunikation og synlighed. Herudover drejede det sig om diskrimination i politiets arbejde, politiets udrykningskørsel og færdselsuheld samt endelig registremisbrugssager, dvs. sager, →

hvor polititjenestemænd foretager uberet- tige opslag i politiets registre. Rådet har besluttet, at de to førstnævnte fokusområder skal glide ud af fokusområderne for 2021, bl.a. fordi rådet i forhold til borgere, der ringer i nød, har fået forelagt en række sager, hvorefter vi i Politiklagemyndighedens afgørelser i sagerne har udstukket de nærmere retningslinjer for politiets opførsel og adfærd over for borgerne.

For året 2021 har Politiklagerrådet besluttet fortsat at have fokus på de tre sidstnævnte fokusområder for 2020. For fokusområdet registermisbrugssager skyldes det, at rådet i 2020 har fået forelagt et ikke uvæsentligt antal registermisbrugssager, og hvor spørgsmålet har været, om polititjenestemænds uberet- tige opslag i politiets registre har haft en så grov karakter, at straffeloven er overtrådt, eller om det er tilstrækkeligt at gøre et disciplinært ansvar gældende i anledning af de uberegtede opslag. I tillæg til de tre nævnte fokusområder har rådet besluttet sig for i 2021 at have fokus på fire nye områder. Det drejer sig om sager, hvor psykisk sårbare har kontakt med politiet, sager hvor politiet har afgivet skud som led i en politiforretning, sager der udspringer af Covid-19-situationen og endelig Politiklagemyndighedens imple- mentering af udvidelsen af myndighedens kompetence.

For så vidt angår udvidelsen af Politiklage- myndighedens kompetence har myndigheden pr. 1. januar 2021 fået kompetence til at behandle adfærdsklager og efterforske straf- fesager mod politipersonale ved Færøernes Politi. Endvidere er det umiddelbart forvent- ningen, at Politiklagemyndigheden i 2022 får en tilsvarende kompetenceudvidelse for Grønlands Politi. Herudover er det forvent- ningen, at myndigheden pr. 1. januar 2022 vil få sin kompetence udvidet til at omfatte

adfærdsklager og efterforske straffesager mod civilt personale i politiet og ansatte ved den centrale anklagemyndighed (statsadvokaterne og Rigsadvokaten), som varetager politimæs- sige opgaver eller opgaver, der relaterer sig til retshåndhævelse.

Sidst men ikke mindst er det forventningen, at der pr. 1. januar 2022 skal oprettes en ny myndighed – Det Uafhængige Tilsyn med Bevismidler (Bevismiddeltilsynet) – der vil skulle føre tilsyn med politiets og ankla- gemyndighedens behandling af tekniske beviser, som bliver anvendt i straffesager (f.eks. teleoplysninger, fingeraftryk, DNA-ma- teriale eller våbenspor). Bevismiddeltilsynet skal oprettes som en søstermyndighed til Politiklagemyndigheden, og den samme direktør vil skulle varetage ledelsen af begge myndigheder, mens Politiklagerrådet vil skulle varetage det overordnede ansvar også for Bevismiddeltilsynets virksomhed. Samtidig vil Politiklagerrådet blive udvidet med et nyt medlem, der skal være teknisk ekspert.

“

Politiklagerrådet udvælger i slutningen af hvert år en række særlige områder – såkaldte fokusområder eller fokuspunkter - som rådet og Politiklagemyndigheden i løbet af det næste år vil holde særligt øje med.

Der er således tale om væsentlige udvidelser af bl.a. Politiklagemyndighedens kompeten- ce, og Politiklagerrådet vil have en væsentlig rolle i, at udvidelserne og nydannelserne implementeres på en sådan måde, at Politi- klagemyndigheden og Bevismiddeltilsynet henholdsvis forbliver med at være og er velfungerende, effektive og tillidsskabende myndigheder. Også på denne baggrund er det mit håb, at Politiklagemyndigheden – ligesom samfundet i øvrigt – i 2021 vender tilbage til mere normale forhold.

Mohammad Ahsan

Mohammad Ahsan
rådsformand

Rundt om 2020

Direktørens forord

Den Uafhængige Politiklagemyndighed har igen i år set frem til at udgive sin årsberetning, da den er Politiklagemyndighedens mulighed for at informere om en række af de sager og fokusområder, der har optaget Politiklagemyndigheden det sidste år. Årsberetningen bidrager desuden med at give et mere samlet billede af de opgaver, Politiklagemyndigheden varetager.

Som for alle andre borgere, virksomheder og myndigheder i det danske samfund har 2020 været et anderledes år, end vi i Politiklagemyndigheden havde forestillet os ved årets begyndelse. Det skyldes selvfølgelig Covid-19-situationen, der siden marts 2020 også har indvirket på Politiklagemyndighedens måde at arbejde på, og som har sat nye rammer for arbejdsform og forandringsparathed.

Som følge af Covid-19-situationen har størstedelen af Politiklagemyndighedens medarbejdere i store dele af 2020 varetaget deres arbejdsopgaver hjemmefra varierende i forhold til smittetrykket i landet/Aarhus og regeringens anbefalinger om hjemmearbejde. Det har kunne lade sig gøre på grund af en stor fleksibilitet og ansvarlighed fra alles side og med et sagsstyringssystem, der understøtter fuld digital sagsbehandling. Ikke alle Politiklagemyndighedens funktioner har i fuldt omfang kunnet udføres fra en hjemme-

arbejdsplads. Det gælder f.eks. gennemførelse af afhøringer fra Politiklagemyndighedens kontor i Aarhus og rundt i landet, som har været søgt opretholdt dog også med omlægninger og aflysninger undervejs.

Politiklagemyndighedens fokus har været – set i konteksten af, at politiet har været til stede i samfundet i hele perioden og har udført politiopgaver og haft borgerkontakt – at opretholde sin funktion og drift fuldt ud, men under andre forudsætninger end normalt.

Covid-19-situationen har endvidere givet politiet en række nye opgaver bl.a. med at sikre efterlevelse af restriktioner som afstandskrav, forsamlingsforbud mv. Politiklagemyndigheden har i løbet af året modtaget coronarelaterede klager fra borgere f.eks. vedrørende manglende afstand og lignende under politiforretninger. Sådanne klager falder som udgangspunkt uden for Politiklagemyndighedens kompetence, da der er tale om dispositionsklager, der behandles i de enkelte politikredse. Som et nyt fokuspunkt for 2021 vil Politiklagemyndigheden se på, om politiets arbejde som følge af corona-situationen har medført særlige udfordringer, som afspejler sig i Politiklagemyndighedens sager: Er der indkommet særlige typer af sager, som er blevet behandlet af myndigheden? →

“

Som følge af antallet af alvorlige skudsager i 2020 er skudsager et fokuspunkt i 2021.

I 2020 har Politiklagemyndigheden fortsat haft en stigning i antallet af indkomne sager. Stigningen omfatter alle sagstyper: Adfærdsklager med 11 % i forhold til 2019, straffesager med 9 % i forhold til 2019 og færdselssager med 4 % i forhold til 2019. Der henvises nærmere til side 53-54 i årsberetningen.

På en periode over en måned i oktober og november 2020 indledte Politiklagemyndigheden efterforskning i fire sager, hvor en person i forbindelse med en politiforretning var blevet ramt af skud afgivet af politiet. I to tilfælde afgik personen efterfølgende ved døden. Politiklagemyndighedens undersøgelse i disse sager er tilbundsående og iværksættes uanset, om der er mistanke imod politipersonalet. Det er meget alvorlige sager set fra de involverede parter og samfundets side. Derfor er det også vigtigt, at sagerne undersøges særdeles grundigt for at afdække det fulde hændelsesforløb og med henblik på, at politiet eventuelt kan tage læring af forløbet. Politiklagemyndigheden har ikke tidligere været i en situation, hvor myndigheden har indledt efterforskning i et lignende antal alvorlige skudsager inden for en måned. Sagerne er ressourcekrævende, når de opstår og under den efterfølgende efterforskning. Politiklagemyndigheden prioriterer disse sager højt med fokus på bl.a. at søge at sikre en så kort sagsbehandlingstid, som det er muligt. Som følge af antallet af alvorlige skudsager i 2020 er skudsager et fokuspunkt i 2021.

Politiklagemyndigheden har i 2020 afsluttet fokusområdet ”Borgere, der ringer i nød”. Det følger af principperne om god forvaltnings-skik, at offentligt ansatte skal optræde venligt, høfligt og hensynsfuldt over for borgerne. Heri ligger bl.a., at den enkelte polititjenestemand, som besvarer en borgers telefonopkald i forbindelse med f.eks. en borgers indgivelse af en anmeldelse, skal optræde professionelt og med situationsfornemmelse. Akutte opkald er politiets vindue udadtil for almindelige borgere. I sådanne situationer er det politiets opgave at vise professionalisme og overskud og på effektiv og høflig vis hjælpe borgeren på rette vej. De seneste år har en række sager omhandlende borgere, der ringer i nød, været behandlet i Politiklagerrådet. Nogle af disse sager omtales på side 33-34.

God læselyst med årsberetningen.

Charlotte Storgaard
direktør

I 2020 har Politiklagemyndigheden fortsat haft en stigning i antallet af indkomne sager. Stigningen ses at omfatte alle sagstyper:

Adfærdsklager med
11%

Straffesager med
9%

Færdselssager med
4%

I forhold til året 2019

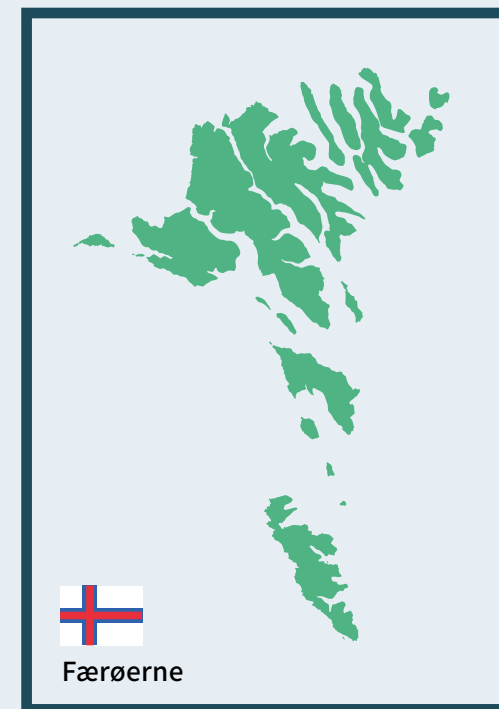

Artikler

- 9 Udvidelse af politiklageordningen til Færøernes Politi
- 10 Politiklagemyndighedens behandling af sager om uberettigede opslag i POL-INTEL Finder
- 11 Politiansattes adfærd på de sociale medier
- 13 Begrebet ”i tjenesten” – særligt i forhold til adfærdsklager
- 15 Hastighedsoverskridelser ved inddragelse af data fra politiets flådestyring
- 16 Knallert-sagen

Udvidelse af politiklageordningen til Færøernes Politi

I juni 2020 vedtog Folketinget en ny retsplejelov for Færøerne, som bl.a. betyder, at Politiklagemyndigheden fra 1. januar 2021 har kompetence til at behandle adfærdsklager og anmeldelser om strafbare forhold begået af politipersonale på Færøerne. Hidtil har adfærdsklager været behandlet af Lokalnævnet på Færøerne, og straffesager har været behandlet af Statsadvokaten i København med bistand fra en dansk politikreds. Som led i forberedelsen af kompetenceudvidelsen besøgte repræsentanter fra Politiklagemyndigheden i efteråret 2020 Færøerne. Politiklagemyndigheden holdt bl.a. oplæg om politiklageordningen og besøgte ud over Færøernes Politi også andre institutioner og myndigheder, herunder Lokalnævnet, Arresthuset, Retten på Færøerne, Rigsombudsmanden og Lagtingets Ombudsmand. ■

Politiklagemyndighedens behandling af sager om uberettigede opslag i POL-INTEL Finder

Politiet begyndte i 2017 at anvende det nye søgesystem POL-INTEL, som er en analyseplatform til sammenstilling, visualisering og analyse af data, som findes i politiets individuelle it-systemer som eksempelvis politiets journaliserings- og sagsstyringssystem (POLSAS), Politiets Efterforskningsstøttedatabase (PED), og Kriminalregistret (KR).

De fleste medarbejdere i politiet har siden 2018 haft adgang til den tværgående søgefunktionalitet POL-INTEL Finder, hvor der hurtigt kan søges på tværs af data og skabes et overblik over opmærksomhedspunkter ved en person, en adresse, et køretøj eller lignende.

Rigspolitiets Databeskyttelsesenhed gennemfører som led i det generelle tilsyn med politiets behandling af personoplysninger logkontrol med anvendelsen af POL-INTEL Finder. Såfremt logkontrollen viser, at en bruger ikke umiddelbart synes at have haft en tjenstlig anledning til at have foretaget opslaget, anmoder Databeskyttelsesenheden den politikreds, hvor brugeren gør tjeneste, om at vurdere, om logkontrollen giver anledning til opfølgning over for brugeren. Såfremt politikredsen vurderer, at der kan være mistanke om et strafbart forhold, sendes sagen til Politiklagemyndigheden til behandling.

I forbindelse med efterforskningen af sagerne rekvirerer Politiklagemyndigheden rådataene for søgningerne hos Rigspolitiets Koncern IT og foretager en nærmere gennemgang heraf. Politiklagemyndigheden foretager endvidere afhøring og eventuelt sigtelse af den anmeldte polititjenestemand og afhøring af eventuelle vidner i sagen.

Politiklagemyndigheden har i 2020 efterforsket ca. 30 sager om uberettigede opslag i POL-INTEL Finder. I en række af sagerne har Politiklagemyndigheden rejst sigtelse, herunder i sager hvor der er foretaget opslag på eksempelvis familie, naboer, kollegaer, kendte personer, personer involveret i sager med sigtede mv.

Statsadvokaterne har på nuværende tidspunkt truffet afgørelse i 2 sager, hvor Politiklagemyndigheden har rejst sigtelse for uberettigede opslag i POL-INTEL Finder. I disse 2 sager har statsadvokaten opgivet påtale. ■

Politiklagemyndigheden har i 2020 efterforsket ca. 30 sager om uberettigede opslag i POL-INTEL Finder.

Politiansattes adfærd på de sociale medier

En af Politiklagemyndighedens kerneopgaver er at behandle klager over politiets adfærd. Ofte er omdrejningspunktet for klagesagerne politiets sprogbrug eller magtanvendelse, som udspringer af en konkret politiforretning, f.eks. en anholdelse eller lignende. Der er i disse sager generelt ikke tvivl om, hvorvidt den eller de involverede polititjenestemænd har været i tjeneste.

I takt med at de sociale medier bliver brugt mere og mere, ser vi i Politiklagemyndigheden en ny type klagesager, hvor borgere er kommet i kontakt med polititjenestemænd på en måde, der er mere atypisk og har en privatlignende karakter.

Politiklagemyndigheden har således modtaget klager over polititjenestemænds adfærd på sociale medier som eksempelvis Facebook, Snapchat eller datingsider/apps.

Forudsætningen for, at Politiklagemyndigheden kan undersøge en klage over politiets adfærd på de sociale medier, er, at vedkommende er trådt i tjeneste. Det vil i denne type sager ofte være mere tvivlsomt, hvorvidt polititjenestemanden er trådt i tjeneste. Dette vil bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder.

Nedenfor er beskrevet tre sager omhandlende politiets adfærd på de sociale medier. I to af sagerne udtalte Politiklagemyndigheden kritik, mens myndigheden i den tredje sag fandt adfærden meget beklagelig.

Scor.dk - sagen

I denne sag havde en polititjenestemand på datingsiden Scor.dk oprettet en profil under brugernavnet "Police;)". Under profilen havde han lagt et billede op af et politiembleme samt skrevet en tekst af seksuel karakter, herunder med oplysningen om, at han til dagligt var polititjenestemand, og at han ønskede at udnytte "det fryns", der fulgte med jobbet. Profilen var endvidere underskrevet "Police;)", og der var en utvetydig henvisning til politiet i profiltækskt og billede. Det kunne endvidere lægges til grund, at profilen kunne ses af alle personer, der havde oprettet og betalt for en medlemsprofil på Scor.dk.

Politiklagemyndigheden vurderede, at polititjenestemanden var trådt i tjeneste, og at hans adfærd var kritisabel.

Ved afgørelsen om at udtale kritik lagde myndigheden i skærpende retning vægt på, at polititjenestemanden havde oprettet profilen på Scor.dk under brugernavnet "Police;)" samtidig med, at han uploadede et billede af et politiembleme og oprettede en profiltækskt

af seksuel karakter med utvetydig henvisning til politiet, at han fortsatte den utvetydige henvisning til politiet i flere samtaler med andre brugere på Scor.dk, at han via profilen sendte to billeder af sig selv iført uniform til flere brugere, at han på baggrund af profilen mødtes med mindst 5 kvinder, samt at mindst én bruger på Scor.dk blev stødt over profilen og tilkendegav dette, men at han på trods heraf valgte at bibeholde profilen.

Politiklagemyndigheden lagde i formildende retning navnlig vægt på, at polititjenestemanden ikke havde en tjenstlig relation til de kvinder, han korresponderede eller mødtes med, og at han ikke medbragte uniform eller uniformsgenstande, når han mødtes med kvinderne.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at polititjenestemanden ved oprettelsen og anvendelsen af datingprofilen "Police;" på Scor.dk optrådte på en måde, der var egnet til at forringe borgernes tillid til politiet som offentlig myndighed, og som var uforenlig med decorumkravet i tjenestemandslovens § 10.

Facebook-sagen

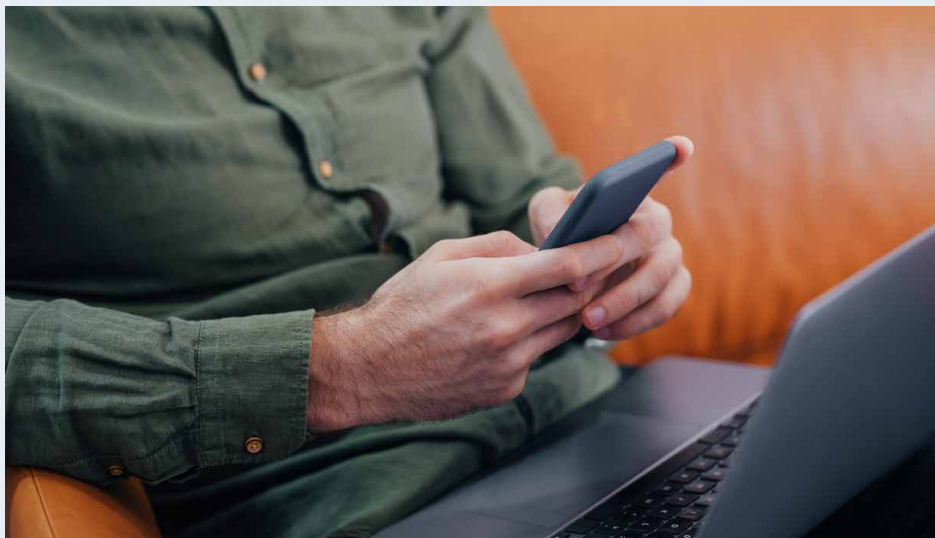
En anden sag omhandlede en diskussion mellem en borger og en polititjenestemand på Facebook. Der var tale om to offentligt →

Polititjenestemanden kommenterede blandt andet borgerens opslag med følgende:

"Hvis man ikke vidste bedre, så skulle man altså tro, at du havde et crush på mig, [B] 😊 Alt den omtale. Jeg bliver helt forlegen ❤️ [...]",

"Haha, det begynder sgu at blive komisk [😊😏 [...]", " [...] Sgu egentlig rart at se, at du famler i blinde efter argumenter, som skal understøtte din personlige jagt efter manden, men for mig udstiller du dig selv gang på gang. Igen. Det er lidt komisk 😊" og

" [...] Som supplement til den episode kan jeg fortælle, at jeg og mine kolleger har foretaget flere underretninger og hjemmebesøg hos de forældre til nogle af drengene, som deltog i denne ballade".

tilgængelige profiler. Det var således muligt for alle Facebook-brugere at overvære og deltage i diskussionen.

Diskussionen udsprang af en konkret politiforretning, hvor den involverede polititjenestemand havde været på arbejde. Under korrespondancen på Facebook kom polititjenestemanden med flere udtalelser. Flere af kommentarerne fra polititjenestemandens side kunne opfattes som nedladende.

Polititjenestemanden kommenterede blandt andet borgerens opslag på følgende måde:

”Hvis man ikke vidste bedre, så skulle man altså tro, at du havde et crush på mig, [B] 😊 Alt den omtale. Jeg bliver helt forlegen ❤️ [...]”

”Haha, det begynder sgu at blive komisk [😊 😊 [...]”, ”[...] Sgu egentlig rart at se, at du famler i blinde efter argumenter, som skal

understøtte din personlige jagt efter manden, men for mig udstiller du dig selv gang på gang. Igen. Det er lidt komisk 😊” og

”[...] Som supplement til den episode kan jeg fortælle, at jeg og mine kolleger har foretaget flere underretninger og hjemmebesøg hos de forældre til nogle af drengene, som deltog i denne ballade”.

Politiklagemyndigheden fandt, at polititjenestemanden under dialogen på Facebook havde optrådt meget kritisabelt og bemærkede, at det følger af grundprincipperne for polititjenestemænd, at de bør optræde på en måde, der så vidt muligt styrker tillidsforholdet til borgerne, ligesom politipersonale bør undgå at bringe sig i situationer, der kan forringe borgernes tillid til politiet som offentlig myndighed.

Politiklagemyndigheden vurderede, at polititjenestemanden i situationen ikke

havde optrådt i overensstemmelse med disse principper og lagde navnlig vægt på, at flere af polititjenestemandens kommentarer på Facebook, der var tilgængelige for en bredere kreds, kunne opfattes som nedladende, og at han på Facebook kom med konkrete oplysninger om politiets tiltag over for forældre til nogle af de drenge, som var til stede under politiforretningen.

Snapchat-sagen

Politiklagemyndigheden modtog en klage fra en borger, som havde set en ”selfie” af en polititjenestemand på ”Snapchat” med teksten: ”For første gang med en anholdt, som jeg har lyst til at kvæle”, skrevet hen over. Polititjenestemanden var iført uniform på billedet. Polititjenestemanden forklarede om episoden, at hun selv havde optaget billedet via app’en ”Snapchat” og sendte ”snappen” til tre nærtstående personer. Hun var imidlertid ved en fejl kommet til at sende billedet til ”Snapchat-gruppen”: ”DK Ghetto”. Polititjenestemanden forklarede, at ”DK Ghetto” er en ”Snapchat-gruppe”, hvor der bl.a. deles billeder af kriminel karakter, f.eks. billeder af narko. Der bliver også lagt billeder ud af politifolk på arbejde. Grunden til, at hun havde ”DK Ghetto” på sin kontaktliste, var, at hun nogle måneder forinden var blevet gjort opmærksom på, at hun selv var blevet hængt ud i gruppen i forbindelse med sit arbejde. Hun havde derfor været inde på profilen for at se, hvad hun var blevet hængt ud for.

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at billedet med den påførte tekst var meget beklagelig.

Politiklagemyndigheden lagde ved afgørelsen i formildende retning bl.a. vægt på, at det ikke havde været polititjenestemandens hensigt, at billedet skulle udbredes offentligt, og at det endvidere blev spredt offentligt uden

polititjenestemandens samtykke. I skærpende retning lagde Politiklagemyndigheden bl.a. vægt på, at teksten var egnet til at forringe borgernes tillid til politiet, og at teksten ikke lever op til polititjenestemænds forpligtelse efter decorumkravet i tjenestemandenslovens § 10.

God adfærd i politiet

I de tre ovenfor beskrevne sager vurderede Politiklagemyndigheden, at polititjenestemanden var trådt i tjeneste, uanset at den pågældende havde gjort brug af det sociale medie i sin fritid. Sagerne illustrerer dermed, at man som ansat i politiet skal være opmærksom på, hvordan man optræder på de sociale medier, herunder hvilke fotos samt oplysninger man lægger ud.

Rigspolitiet og Rigsadvokaten har udfærdiget en folder om god adfærd i politiet og anklagemyndigheden (oktober 2018), ligesom politiet har udfærdiget et actioncard om brug af sociale medier.

Af actioncardet fremgår bl.a., at ansatte i politiet ikke må bruge et profilbillede eller lægge andre billeder ud, hvor vedkommende er iført politiuniform eller anden politiudrustning, idet det kan være vanskeligt for andre at adskille den ansatte som privatperson fra vedkommendes rolle som repræsentant for politiet.

Det fremgår endvidere, at det er vigtigt at være opmærksom på, at tavshedspligten som politi-ansat også gælder på de sociale medier. ■

Begrebet ”i tjenesten” – særligt i forhold til adfærdsklager

Politiklagemyndigheden behandler og træffer afgørelser i adfærdsklager og efterforsker sager, hvor der er mistanke om, at polititjenestemænd har begået strafbart forhold i tjenesten. Reglerne finder tilsvarende anvendelse i forhold til forsvarspersonale, når disse yder bistand til politiet.

Politiklageordningen omfatter således kun forhold, som er begået ”i tjenesten”.

Politiklagemyndigheden behandler hvert år flere adfærdsklagesager, hvor spørgsmålet om, hvorvidt en polititjenestemand er trådt i tjeneste, bliver en del af sagens undersøgelsestema.

I de fleste tilfælde vil de handlinger, der skal bedømmes, ikke give anledning til tvivl. Kravet om at være ”i tjeneste” vil almindeligvis være opfyldt, når polititjenestemanden har optrådt i uniform eller har legitimeret sig som polititjenestemand eller har påberåbt sig sin særlige myndighed/ansættelse over for en borger. Det er i sådanne situationer som udgangspunkt uden betydning, om den pågældende formelt set har været på arbejde på det relevante tidspunkt. Der vil dog altid skulle foretages en konkret vurdering i den enkelte sag. Det følger bl.a. af forarbejderne til lovforslaget om politiklageordningen, at begrebet ”i tjenesten” skal fortolkes bredt.

Flere af Politiklagemyndighedens sager har netop omhandlet den situation, hvor en polititjenestemand formelt set ikke har været på arbejde, men alligevel er trådt i tjeneste under en episode. Det drejer sig navnlig om sager, hvor der er opstået en privat uoverensstemmelse mellem en polititjenestemand og en borger. Politiklagemyndigheden har således f.eks. behandlet sager, hvor en polititjenestemand har vist sin politilegitimation under en privat uoverensstemmelse med en borger vedrørende retten til en parkeringsplads, uenighed i trafikken eller anden privat tvist.

Sager, hvor der ikke har været en saglig anledning for polititjenestemanden til at træde i tjeneste, vil som udgangspunkt medføre kritik. Dette illustreres af de tre nedennævnte sager:

Under en privat uoverensstemmelse omkring parkering fremviste en polititjenestemand (P) sit politiskilt over for to borgere. Politiklagemyndigheden fandt P's adfærd kritisabel og lagde vægt på, at der ikke ud fra det oplyste var nogen tjenstlig anledning for P til at fremvise sit politiskilt. Politiklagemyndigheden tilsidesatte under henvisning til bl.a. videooptagelser fra episoden P's forklaring om, at han havde følt sig truet i situationen, og at dette var baggrunden for, at han havde fremvist sit politiskilt (337-34-19). Sagen blev afgjort disciplinært med en bøde.

En polititjenestemand (P) havde en diskussion med en borger i forbindelse med en færdsels-episode, hvorunder P fremviste sit politiskilt. Politiklagemyndigheden fandt P's adfærd kritisabelt og lagde navnlig vægt på, at P uden rimelig anledning havde fremvist sit politiskilt under en færdselsepisode, hvor P selv var involveret som privatperson (337-39-19). Sagen blev afgjort disciplinært med en advarsel.

En polititjenestemand (P) foreviste i sin fritid sin politilegitimation i et privat ærinde med henblik på selv at få adgang til en have, hvor en genstand var røget over hækken. Politiklagemyndigheden fandt, at P på utilbørlig måde havde udnyttet den autoritet, der er forbundet med at fremvise politilegitimation som påvirkningsmiddel, og fandt på den baggrund P's adfærd kritisabel (337-15-18). Sagen blev afgjort disciplinært med en irettesættelse.

Politiklagemyndigheden behandler af og til sager, hvor en polititjenestemand i beruset tilstand har fremvist sit politiskilt eller har påberåbt sig politimyndighed. En sådan adfærd vil som udgangspunkt også være kritisabel. Dette viser den følgende sag:

En polititjenestemand (P) var tydeligt beruset på en bar og havde sit politiskilt hængende om halsen. Politiklagemyndigheden lagde til grund, at P flere gange havde været bag baren og →

sagt, at han kunne få stoppet udskænkningen. På grund af P's opførsel var en medarbejder i baren i tvivl om, hvorvidt der var tale om en politimand. Politiklagemyndigheden fandt, at P under episoden havde optrådt kritisabelt og lagde ved afgørelsen navnlig vægt på, at P utvivlsomt ikke havde en tjenstlig anledning til at vise sit politiskilt, og at P's adfærd generelt var egnet til at skade politiets omdømme (DUP-2017-335-0250). Sagen blev afgjort disciplinært med en irettesættelse.

Anvendelse af tjenstemail og tjenestetitel medfører ikke automatisk, at den pågældende anses for at være trådt i tjeneste, heller ikke selvom brugen måtte være foregået i tjenestetiden. Generelt bør der dog udvises varsomhed med brug af tjenstemail og tjenestetitel i private anliggender.

Ikke alle sager, hvor en polititjenestemand er trådt i tjeneste i et privat anliggende, giver anledning til kritik. Der kan være en saglig grund til, at polititjenestemanden i situationen er trådt i tjeneste, hvilket nedenstående sag viser:

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i en svømmehal, hvor P var i sin fritid, havde skubbet B i brystet og talt grimt. Politiklagemyndigheden fandt, at P var trådt i tjeneste ved under episoden at have tilkendegivet over for B, at han var polititjenestemand. P afviste at have optrådt som anført af B, hvilket blev støttet af svømmehallens personale. Politiklagemyndigheden vurderede, at P ikke havde optrådt kritisabelt og lagde navnlig vægt på, at det efter forklaringerne fra svømmehallens personale måtte lægges til grund, at B fremstod som den konfliktoptrappende part. Herved kunne det ikke afvises, at P kunne have opfattet situationen sådan, at der var en politifaglig anledning til at træde i tjeneste (336-698-19).

Størstedelen af de behandlede adfærdsklagesager, hvor en polititjenestemand er trådt i tjeneste i et privat anliggende, har dog givet anledning til, at Politiklagemyndigheden har udtalt kritik eller har vurderet adfærden som uhensigtsmæssig.

Polititjenestemænd bør derfor generelt være tilbageholdende med at vise politilegitimation eller påberåbe sig politimyndighed i private anliggender eller i hvert fald nøje overveje, om der i situationen er en saglig anledning til at træde i tjeneste. ■

Politiklagemyndigheden behandler hvert år flere adfærdsklagesager, hvor spørgsmålet om, hvorvidt en polititjenestemand er trådt i tjeneste, bliver en del af sagens undersøgelsestema.

Hastighedsoverskridelser ved inddragelse af data fra politiets flådestyring

I sager, hvor Politiklagemyndigheden efterforsker polititjenestemænd for at have overskredet hastighedsbegrænsningerne, og hvor der ikke foreligger en hastighedsmåling fra eksempelvis en ATK-vogn eller en ”stærekasse”, vil Politiklagemyndigheden typisk indhente data fra patruljevognens flådestyring for på den måde nærmere at kunne fastlægge patruljevognens hastighed.

En polititjenestemand blev i 2019 ved byretten fundet skyldig i blandt andet i syv tilfælde uden tjenstlig anledning at have overtrådt hastighedsbegrænsningerne, idet han i fem tilfælde havde ført en patruljevogn med henholdsvis 63, 73, 78, 93 og 141 km/t på steder, hvor hastighedsbegrænsningen var 50 km/t, i et tilfælde havde kørt 101 km/t på et sted, hvor hastighedsbegrænsningen var 70 km/t, og i et tilfælde havde kørt 205 på en motorvej, hvor hastighedsbegrænsningen var 110 km/t.

Politiklagemyndigheden havde i forbindelse med efterforskningen af sagen fra Rigspolitiet indhentet data fra patruljevognens flådestyring.

Polititjenestemanden blev på baggrund af dataene fra flådestyringen idømt en bøde for overtrædelserne, der var udregnet på baggrund af størrelserne af hastigheds-

overskridelserne, og en ubetinget frakendelse af førerretten.

Dommen blev anket til Østre Landsret, som i 2020 afsagde dom i sagen. Landsretten fandt, at registrerede oplysninger i flådestyringssystemet fra patruljevognens GPS ikke gav et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at anse det for bevist, at polititjenestemanden havde kørt med de hastigheder, han var tiltalt for. Landsretten lagde vægt på, at der ikke forelå nærmere oplysninger om det anvendte flådestyringssystem, herunder om hvordan data sendes, registreres og bearbejdes, samt om der var faktorer, som kan have betydning for nøjagtigheden af de registrerede data.

Landsretten anførte endvidere, at oplysningerne i flådestyringssystemet i sammenhæng med andre oplysninger på den baggrund alene kan indgå som et element i bevisvurderingen.

På baggrund af vidneforklaringer og i et vist omfang polititjenestemandens egen forklaring sammenholdt med flådestyringssystemets udvisende fandt landsretten, at polititjenestemanden i de syv tilfælde havde overtrådt hastighedsbestemmelserne, men straffen for de enkelte overtrædelser blev alene fastsat til minimumsbøden på 1.000 kr., idet hastigheden ikke kunne fastlægges.

Polititjenestemanden blev endvidere på den baggrund frifundet for påstanden om frakendelse af førerretten.

Politiklagemyndigheden har efterfølgende efterforsket to sager om hastighedsoverskridelser, hvor Politiklagemyndigheden har indhentet data fra flådestyringssystemet. I den forbindelse har Politiklagemyndigheden på baggrund af dommen fra Østre Landsret anmodet Rigspolitiet om nærmere at beskrive, hvordan flådestyringssystemet fungerer.

Rigspolitiet har blandt andet oplyst, at der aldrig har været et krav om, at flådestyringssystemet skal kunne benyttes til at fastslå et køretøjs nøjagtige hastighed, og at validiteten af de data, der genereres, derfor aldrig er testet i forhold til hastighedsmåling.

Statsadvokaten har i den ene af de to sager rejst tiltale mod en polititjenestemand for at have ført en patruljevogn med en hastighed over det tilladte på en strækning, hvor hastighedsbegrænsningen er 70 km/t. Sagen afventer berømmelse i retten.

Den anden af sagerne afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet. ■

Knallert-sagen

Politiklagemyndigheden har efterforsket en sag fra maj 2018, hvor en dreng på sin knallert var involveret i et færdselsuheld med en bil. Drengens far var ansat som politikommissær (P) i den politikreds, hvor færdselsuheldet fandt sted.

En politipatrulje blev sendt til stedet, hvorefter en politibetjent (B) flere gange var i kontakt med med en disponent (D) og en vagtchef (V) på politiets vagtcentral om sagen.

I forbindelse med efterforskningen af sagen indhentede Politiklagemyndigheden lydoptagelser af radiokommunikation og telefonsamtaler til og fra vagtcentralen samt historiske kaldsdata på telefoner, som var blevet anvendt af polititjenestemændene.

Statsadvokaten rejste tiltale mod D og V for overtrædelse af straffelovens § 155, ved at have misbrugt deres stilling som polititjenestemænd, idet D efter forudgående aftale med V meddelte B, at lovligheden af knallerten ikke skulle undersøges af politiet, ligesom D herefter tilkendegav over for B, at han skulle undlade at skrive i politirapporten, at et vidne havde udtalt, at han havde set knallerten køre op mod 80 km/t.

Byretten fandt D og V skyldige i det første led i tiltalen og idømte D og V hver 12 dagbøder á

250 kr. Byrettens lagde i den forbindelse vægt på forholdets karakter, herunder at tjenestemisbruget blev begået af to personer og i forbindelse med en sag med flere parter.

D og V blev frifundet for den anden del af tiltalen, idet det ikke var blevet bevist, at D i en samtale havde tilkendegivet overfor B, at et vidnes udtalelser om knallertens hastighed ikke skulle skrives til rapport.

D og V fik Procesbevillingsnævnets tilladelse til at anke dommen til Vestre Landsret, som alene behandlede den del af tiltalen, som D og V var blevet fundet skyldige i.

Landsretten stadfæstede byrettens dom, men for så vidt angår skyldsspørgsmålet delte landsretten sig med dommerstemmerne 4 mod 2.

Landsrettens flertal lagde blandt andet vægt på, at det fremgik af en telefonsamtale mellem B og V kl. 19.12, at B havde mistanke om, at knallerten ikke var lovlig. B oplyste således under samtalen, at der var tale om en knallert 30 crosser, og at han troede, at den kunne køre stærkere end 30 km/t. V var på den baggrund enig i, at knallerten skulle med ind til undersøgelse. V viderestillede herefter kl. 19.13 opkaldet til D. Under samtalen med D gav B også udtryk for, at han havde →

mistanke om, at "crosseren" kunne køre stærkere end 30 km/t. D var først enig i, at knallerten skulle ind til undersøgelse, men efter at han ved opslag på registreringsnummeret fandt ud af, at knallertføreren var P's søn, udtalte han: "Så tror jeg da bare, alt andet lige, at vi skønner at den er lovlig". B oplyste herefter, at han havde talt med P, og at P ikke vidste, om knallerten var lovlig. Efter en drøftelse overlod D beslutningen til B, der bestemte, at knallerten skulle med ind til undersøgelse, hvilket D accepterede.

Landsrettens flertal lagde endvidere vægt på, at V kl. 19.16 ringede til P fra sin mobiltelefon. Herefter meddelte D kl. 19.21 B, at knallerten ikke skulle ind til undersøgelse, da P havde oplyst til V, at knallerten var lovlig. Under telefonsamtalen med D gav B udtryk for, at han selv lige havde talt med P, og at P ikke havde sagt, at knallerten var lovlig. D fastholdt i den forbindelse, at knallerten ikke skulle ind til undersøgelse, idet P ifølge V havde sagt, at knallerten var lovlig. I anmeldelsesrapporten af 8. maj 2018 optaget af B er det blandt andet anført, at vagtcentralen efter telefonisk kontakt til P vurderede, at knallerten ikke var ulovlig, hvorfor det blev resolveret, at knallerten alligevel ikke skulle transporteres ind til yderligere undersøgelse.

Efter indholdet af samtaler mellem B og D kl. 19.13 og kl. 19.21 og de afgivne vidneforklaringer fra B og P fandt landsrettens flertal, at det ikke kunne lægges til grund, at P i forløbet oplyste, at knallerten var lovlig. Landsrettens flertal fandt, at vidneforklaringerne fra B og P herom blev støttet af, at P i en efterfølgende telefonsamtale med V kl. 19.48 udtalte, at han ikke ville rodes ind i det, og at han overhovedet ikke ville sige, om knallerten var lovlig eller ulovlig, fordi han ikke vidste det, hvortil V svarede, at han jo heller ikke vidste det.

Landsrettens flertal fandt det bevist, at ejerskabet til knallerten blev tillagt betydning ved beslutningen om at omgøre den tidligere beslutning, og at der således indgik usaglige hensyn i beslutningen om, at knallerten alligevel ikke skulle bringes ind til undersøgelse. Landsrettens flertal lagde herved vægt på, at beslutningen om, at knallerten skulle ind til undersøgelse, blev omgjort få minutter efter V's første opkald til P, og at hverken V eller D spurgte ind til grundlaget for B's mistanke, samt at de optagne samtaler ikke støttede, at beslutningen om omgørelse blev truffet på baggrund af de kollegiale drøftelser om praksis for indtransport af knallerter.

Landsrettens flertal fandt det endvidere bevist, at D og V var klar over, at beslutningen om ikke at indbringe knallerten til undersøgelse kunne få betydning for den strafferetlige vurdering af færdselsuheldet og konsekvenserne for de involverede parter, herunder at beslutningen gav føreren af knallerten en uberettiget fordel. D og V var ifølge deres forklaringer enige om beslutningen, og landsrettens flertal lagde til grund, at D og V handlede i forening.

På den baggrund fandt landsrettens flertal D og V skyldige i overensstemmelse med byrettens bevisresultat og tiltrådte, at forholdet efter sin karakter er omfattet af straffelovens § 155, 1. og 2. pkt.

Landsrettens mindretal lagde navnlig på baggrund af de afgivne forklaringer fra D og V og vidneforklaringer fra tre polititjenestemænd, som også havde været på arbejde på vagtcentralen den pågældende aften, til grund, at beslutningen om, at knallerten ikke skulle indbringes til undersøgelse, blev truffet på baggrund af plenumdrøftelser på vagtcentralen, og landsrettens mindretal fandt det herefter ikke bevist, at ejerskabet til knallerten blev tillagt betydning ved beslutningen. ■

Landsrettens flertal lagde blandt andet vægt på, at det fremgik af en telefonsamtale mellem B og V kl. 19.12, at B havde mistanke om, at knallerten ikke var lovlig.

Referater

19 Udrykningssager

21 Straffesager

21 Pligtforsømmelse/stillingsmisbrug

24 Vold

25 Vådeskud

26 Forskellige straffesager

27 Adfærdsklagesager

27 Magtanvendelse

31 Sprogbrug

33 Sprogbrug – telefonsamtaler

35 Psykisk sårbare

36 Sager vedrørende begrebet ”i tjenesten”

37 Forskellige adfærdsklagesager

38 Færdselssager

38 Hastighedsovertrædelser

40 Færdselsuheld

42 Anden færdsel

44 Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

44 Vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

Udrykningsager

Politiet skød en borger i benet under en demonstration

321-17-20

Under en demonstration forcerede en borger (B) med kniv i hånden politiets afspærring. Borgeren blev i den forbindelse skudt i benet af polititjenestemand (P).

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen. Statsadvokaten lagde især vægt på forklaringen afgivet af P samt de øvrige politividners forklaringer, hvorefter statsadvokaten lagde til grund, at B forcerede politiets opsatte afspærringsbånd og på en afstand af 2-5 meter fra det tilstedeværende politipersonale trak en kniv, som han holdt hævet over hovedet i sin højre hånd med knivbladet nedad. P samt flere af de tilstedeværende politibetjente havde trukket deres tjenestepistoler, mens de gentagne gange beordrede B til at lægge kniven, hvilket B nægtede. Herefter afgav P et varselsskud op i luften og advarede B om, at det næste skud ville ramme ham i benet, hvorefter han skød B i benet, fordi B fortsat ikke efterkom anvisningen om at smide kniven, men i stedet flyttede på sig og gentagne gange råbte ”skyd mig”.

Person afgik ved døden efter at være ramt af skud fra politiet

321-18-20

En person blev i forbindelse med knivstikkeri ramt af skud fra politiet. Personen afgik efterfølgende ved døden.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Ung mand ramt af skud

321-19-20

Politiet modtog en anmeldelse om indbrud i et forladt hus. I den forbindelse sendte politiet flere patruljer til huset. Politiet konstaterede, at der var personer inde i huset, idet politiet kunne se lyskegler derinde. En af politiets patruljer trængte ind i ejendommen, og i den forbindelse afgav politiet ét skud, som ramte en ung mand i maven.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Person afgik ved døden efter at være ramt af skud fra politiet

321-20-20

En person blev i forbindelse med en politiforretning ramt af skud fra politiet. Personen afgik efterfølgende ved døden.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Borger ramt af skud

321-21-20

Politiet modtog en anmeldelse om, at en person opførte sig truende. Under den efterfølgende politiforretning tog politiet kontakt til personen, der truede politiet med en kniv. Politiet afgav herefter skud, der ramte personen.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Kvinde død i politiets varetægt

322-6-20

En kvinde (K) blev anbragt i detentionen. Efterfølgende blev det konstateret, at K var livløs, hvorfor der blev iværksat førstehjælp og tilkaldt ambulance. Kvinden døde i detentionen.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Alvorlig tilskadekomst i forbindelse med eftersættelse af motorcyklist

323-21-20

En politipatrulje eftersatte en motorcyklist, som under eftersættelsen i et vejkryds kørte frem for rødt lys og stødte sammen med en personbil. Motorcyklisten kom alvorligt til skade.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen og lagde i den forbindelse vægt på, at

patruljen vurderede, at motorcyklen kørte ”frisk til”, at føreren af motorcyklen ikke anvendte styrthjelm, at eftersættelsen skete under anvendelse af udrykningssignaler, at eftersættelsen var ganske kortvarig, og at det måtte antages, at patruljevognen ikke var i berøring med, kørte for tæt på eller på anden måde pressede motorcyklen.

Alvorlig tilskadekomst i forbindelse med eftersættelse af personbil

323-22-20

En politipatrulje eftersatte en personbil, der under eftersættelsen påkørte en kvindelig cyklist, som kom alvorligt til skade.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Borger sprang ud fra et trappetårn

324-17-20

En borger (B) truede med at springe ud fra et trappetårn, hvorfor politiet blev tilkaldt. Under politiets dialog med B sprang B ud fra trappetårnet og døde af sine kvæstelser.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen. Statsadvokaten bemærkede i sin afgørelse, at der under indsatsen var opstået tvivl og usikkerhed blandt tilstedeværende brandfolk og ambulancepersonale om, hvorvidt en medbragt springpude skulle tages i brug og i givet fald, hvornår dette præcist skulle ske. Dette medførte, at springpuden på →

intet tidspunkt blev taget i brug, muligt fordi koordinationen mellem de forskellige aktører ikke var tilstrækkelig klar. Statsadvokaten bad på den baggrund politikredsen om at overveje, om der måtte være behov for en tværfaglig debriefing eller drøftelse, således at det fremadrettet kunne sikres, at der ikke opstod tvivl og usikkerhed omkring samarbejdet på indsatsområdet.

Borger skød sig selv i forbindelse med eftersættelse

324-18-20

Politiet eftersatte en borger (B), som var kørt fra en igangværende politiforretning. Under eftersættelsen standsede B sin bil, hvorefter han skød sig med et haglgevær. B døde af sine kvæstelser.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at ingen af de involverede polititjenestemænd måtte antages at kunne have handlet anderledes i forhold til at forhindre, at B begik selvmord. Endvidere blev der ved afgørelsen lagt vægt på, at B's skudskade var så omfattende, at den ikke var forenelig med liv, og at de involverede polititjenestemænd på den baggrund handlede korrekt i forhold til at afstå fra at yde førstehjælp.

Mand død under politiforretning

324-19-20

Politiet modtog en anmeldelse om, at en person var gået "amok" i en lejlighed. Der blev på den baggrund sendt en politipatrulje til lejligheden, hvor politiet blandt andet traf en 52-årig mand, som blev frihedsberøvet.

På et tidspunkt bemærkede politiet, at personen var livløs. Den 52-årige mand blev kørt til sygehuset, hvor han blev erklæret død.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Person død efter fald fra bro

324-20-20

Politiet modtog en anmeldelse om et skænderi på en bro. Efter politiets ankomst til stedet faldt en mand ned fra broen og døde efterfølgende.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Politiet tilkaldt til alvorligt kvæstet borger

324-21-20

Politiet blev kaldt ud til en borger (B), der havde påført sig selv alvorlige skader. Under politiforretningen anvendte politiet magt over for B. B døde efterfølgende.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Mand sprang ud fra gangbro

325-20-20

Politiet rettede på baggrund af en anmeldelse henvendelse til en mand, som stod på en gangbro i et skovområde. Umiddelbart herefter sprang manden ud fra gangbroen og kom så alvorligt til skade, at han senere døde af sine kvæstelser.

Statsadvokaten indstillede efterforskning og lagde blandt andet vægt på, at P slukkede

udrykningssignalerne i god tid, for ikke at presse B, at B sprang fra gangbroen umiddelbart efter Ps ankomst, hvorfor P ikke havde mulighed for at afværge selvmordsforsøget, at P ved ankomsten straks løb mod B og skar ham ned, samt at P herefter ydede hurtig og adækvat førstehjælp.

Selvmondsforsøg fra bro

325-21-20

Politiet fik en anmeldelse om, at en borger (B) havde parkeret sin bil på en større bro og nu gik på broen. Politiet kom hurtigt frem til stedet og tog mundtlig kontakt til B, som var kravlet over rækværket på broen og var uden for polititjenestemændenes rækkevidde. Kort efter sprang B i havet. B lå i vandet i længere tid, før det var muligt at redde ham op. B blev efterfølgende genoplivet af redningspersonale.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen. Statsadvokaten anførte i afgørelsen, at der ikke var grundlag for at gøre et strafferetligt ansvar gældende over for de involverede polititjenestemænd, ligesom statsadvokaten i øvrigt ikke havde bemærkninger til politiets håndtering af episoden. Der blev i afgørelsen lagt vægt på de involverede polititjenestemænds forklaringer om, at det skete så hurtigt og pludseligt, at de ikke kunne have nået at foretage sig andet, og at der ikke var redningsudstyr på stedet eller i patruljevognen, ligesom der var for langt ned til vandet til, at de kunne hoppe i.

Straffesager

PLIGTFORSØMMELSE/ STILLINGSMISBRUG

Sigtelse for stillingsmisbrug og uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger under særligt skærpende omstændigheder til en borger, som blev sigtet for medvirken 312-107-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for stillingsmisbrug ved at skaffe sig eller andre en uberettiget fordel samt for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger under særligt skærpende omstændigheder, idet han i flere tilfælde foretog opslag i politiets systemer og videregav oplysninger herfra til en borger (B).

B blev tiltalt for medvirken hertil, idet B havde anmodet P om oplysningerne, inden P foretog opslagene.

Sagen afventer berømmelse.

Uberettiget videregivelse af oplysninger om anmelder til den anmeldte 312-124-19

En polititjenestemand (P) blev sigtet for pligtforsømmelse og for videregivelse af fortrolige oplysninger ved at have oplyst en borger (B1) om, at en anden borger (B2) ville anmelde B1 for en seksuel krænkelse, men at P indledningsvist havde afvist sagen. P oplyste endvidere B1 om, at B2 var kendt i systemet, herunder i psykiatrien samt efterlyst af fogeden.

Statsadvokaten opgav påtale i sagen og lagde for så vidt angår sigtelsen for pligtforsømmelse blandt andet vægt på, at P's håndtering af anmeldelsen var kritisabel, men at den ikke var så grov, at der var tale om strafbar pligtforsømmelse.

B2 påklagede påtaleopgivelsen for så vidt angår videregivelsen af fortrolige oplysninger til Rigsadvokaten, som besluttede, at der skulle rejses tiltale mod P for dette forhold.

Sagen er berømmet i retten.

Uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger ved foredrag 312-153-20

To polititjenestemænd (P1 og P2) er sigtet for uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger i forbindelse med et offentligt foredrag i en lokal hal. P1 og P2 fremviste under foredraget en PowerPoint præsentation med billede, navn, alder og nationalitet på otte personer, som alle havde været involveret i afsluttede straffesager. Derudover indgik i præsentationen oplysninger om strafudmålingen i konkrete domme for to af personerne.

Sagen efterforskes fortsat.

Stillingsmisbrug ved anvendelse af politilegitimation samt tyveri af politiets håndjern 313-411-19 og 317-369-20

En polititjenestemand (P) blev sigtet for stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have fremvist sin politilegitimation til personale på sin søns skole for at få udleveret personnummeret på et andet barn, der på skolen havde været involveret i en volds-episode med P's søn. Herefter sendte P en mail til personalet på skolen, hvoraf det fremgik, at han ønskede at få udleveret barnets personnummer samt telefonnummeret på en lærer på skolen.

P er endvidere i anden sag blevet sigtet for tyveri af et sæt af politiet håndjern, subsidiært stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have benyttet et sæt af politiets håndjern til personlige formål.

Statsadvokaten opgav påtale i sagerne, idet sagerne gennemførelse ville medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagerne betydning og den straf, som i givet fald kunne forventes idømt. P var således blevet idømt en straf i en anden sag, og han ville efter statsadvokatens vurdering ikke være blevet idømt en ekstra straf, selv om han måtte blive fundet skyldig i disse sigtelser.

Bøde til polititjenestemand, der i sin fritid udviste støjende og voldelig adfærd på bar 313-424-19

En polititjenestemand (P) blev sigtet for overtrædelse af restaurationsloven ved i sin fritid at have udvist støjende og voldelig adfærd over for en anden gæst og dørmænd på en bar.

P blev endvidere sigtet for stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have identificeret sig som polititjenestemand over for dørmændene, som forsøgte at vise P ud fra baren, samt over for den ene dørmænd at have oplyst, at når P kom på arbejde, ville han skrive en klage over dørmændene, så han kunne blive fyret.

Statsadvokaten opgav påtale vedrørende stillingsmisbrug, idet der efter statsadvokatens opfattelse ikke kunne føres bevis for, at P med sin udtalelse om, at han ville klage over dørmændene, havde forsøgt til at opnå en uberettiget fordel eller udnyttet sin autoritet som polititjenestemand som påvirkningsmiddel over for dørmændene. Udtalelsen havde efter statsadvokatens opfattelse snarere karakter af gengældelse/hævn, og forholdet var efter statsadvokatens opfattelse ikke af en sådan grovhed, at der var tale om strafbar stillingsmisbrug.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 3.000 kr. for overtrædelse af restaurationsloven, som P vedtog.

Polititjenestemand sigtet for under en politiforretning at have undladt at sikre sig imod, at en patruljevogn kunne brugsstjæles 313-448-19

En polititjenestemand (P) blev sigtet for pligtforsømmelse samt overtrædelse af færdselsloven ved i forbindelse med, at han og en kollega ville hjælpe to berusede personer, →

at have undladt at sikre sig imod, at deres patruljevogn uberettiget kunne benyttes af andre, hvorved en forbipasserende stjal patruljevognen. I patruljevognen var et aflåst våbenskab med to maskinpistoler

Statsadvokaten opgav påtale i sagen.

Statsadvokaten anførte i den forbindelse, at der i sagen havde været tale om uforsigtig omgang med et patruljekøretøj indeholdende et aflåst våbenskab med tjenestevåben, men at P ikke havde udvist pligtforsømmelse af en sådan grovhed, at forholdet var strafbart efter straffeloven, ligesom det var statsadvokatens vurdering, at den udviste uagtsomhed ikke var tilstrækkelig til domfældelse for overtrædelse af færdselsloven.

Statsadvokaten lagde blandt andet vægt på, at der var tale om en ny nøglefri patruljebil og på P's forklaring om, at han slukkede motoren og låste bilen, da han stod ud, men at han ikke kunne afvise, at han var kommet til at trykke på "lås op" knappen i stedet. Statsadvokaten lagde på baggrund af oplysningerne fra Volkswagen Danmark samt efterprøvelse ved Rigspolitiet, Kriminalteknisk Center til grund, at P, inden han forlod patruljevognen i tjenstlig anledning, ikke fik slukket "start/stop-knappen" i patruljevognen, hvorved bilen blev hensat i tomgang, men at det ikke kan afvises, at P ved en fejl ikke fik slukket motoren korrekt og efterfølgende heller ikke fik låst patruljevognen med den fjernbetjente nøgle.

Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at det på baggrund af forklaringerne afgivet af P og hans kollega kunne lægges til grund, at patruljevognen blev parkeret ved fortovet ganske få meter fra dét sted, hvor betjentene udførte deres politiforretning. Statsadvokaten lagde i den forbindelse vægt på, at den →

omstændighed, at patruljevognen blev brugstjålet, skyldtes en udefrakommende handling ud på natten, som P ikke med rimelighed kunne forvente ville opstå.

Endelig lagde statsadvokaten vægt på, at der dels var tale om et korrekt aflåst våbenskab, at nøglen til våbenskabet ikke var efterladt i patruljen, at det ikke var synligt for offentligheden, at den pågældende patruljevogn indeholdt et sådant våbenskab, og at den nu domfældte brugstyv dertil havde forklaret, at han ikke var bevidst om, at patruljen havde haft et sådant våbenskab, samt at der var forløbet mere end 2 år siden episoden i sagen.

Køreprøvesagkyndig sigtet for flere forhold af stillingsmisbrug og blufærdighedskrænkelser

313-467-19

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for i årene 2015 – 2019 at have begået blufærdighedskrænkelser samt stillingsmisbrug mod en lang række elever i forbindelse med køreprøver. P er bl.a. sigtet for at have krammet elever og berørt deres låre.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Pligtforsømmelse i forbindelse med besvarelse af spørgsmål samt opslag på eks-hustru

313-471-19 og 313-521-20

En polititjenestemand (P) blev sigtet for pligtforsømmelse ved i forbindelse med en samtale med en borger (B), som blandt andet

forespurgte til muligheden for selv at tage ud på en adresse og afhente nogle møbler, som B ikke havde fået betaling for, at have givet B det indtryk, at fremgangsmåden kunne godkendes af politiet.

P blev endvidere i en anden sag sigtet for stillingsmisbrug ved uden tjenstlig anledning at have foretaget opslag i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) på en sag, hvori hans eks-hustru var involveret vedrørende mulig vold mod hendes datter, og herefter sendt en e-mail vedrørende sagen til den kollega, som var sagsbehandler.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagerne, som afventer berømmelse i retten.

Bøde til fire polititjenestemænd, der foretog registeropslag på en sag

313-474-19

Fire polititjenestemænd (P1, P2, P3 og P4) blev sigtet for registermisbrug ved uden tjenstlig anledning at have foretaget opslag på en sag i politiets sagsstyringssystem POLSAS, hvor en kollega (P5) var blevet sigtet for spirituskørsel. P1, P2, P3 og P4 forklarede, at de havde hørt rygter om, at P5 var blevet stoppet for spirituskørsel, men at der ikke havde været nogen tjenstlig anledning til deres opslag på sagen.

Statsadvokaten udstedte bødeforlæg på 3.500 kr. til P1, P2, P3 og P4, som de vedtog.

Sigtelse for stillingsmisbrug og pligtforsømmelse

313-488-19

En polititjenestemand (P) er sigtet for stillingsmisbrug og pligtforsømmelse ved at være fortsat som sagsbehandler på en tilholdssag på trods af, at P i forbindelse med behandlingen af sagen indledte et privat forhold til den forurettede i tilholdssagen.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Tjenestepistol efterladt på toilet

313-558-20

En polititjenestemand (P) er blevet sigtet for pligtforsømmelse ved i forbindelse med en bevogtningsopgave af en drabssigtet varetægtsarrestant på et hospital at have efterladt sin tjenestepistol med skarpe patroner på et toilet, hvor den blev fundet af varetægtsarrestanten.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Privat kontakt til pige efter politiforretning

313-565-20

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for stillingsmisbrug. P havde haft kontakt til en pige i forbindelse med en politiforretning. Kort tid herefter tog P uden tjenstlig anledning igen kontakt til pigen via "Instagram", i hvilken forbindelse P blandt andet komplimenterede pigens udseende.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Sigtelser for uberettigede opslag i POL-INTEL Finder

313-226-18, 313-373-19, 313-382-19, 313-400-19, 313-436-19, 313-462-19, 313-486-19, 313-487-19, 313-554-20, 313-560-20, 313-572-20, 313-574-20, 313-575-20, 313-577-20, 313-590-20, 313-592-20, 313-610-20, 313-638-20 og 313-639-20

Politiklagemyndigheden har i en række sager sigtet polititjenestemænd for uberettigede opslag i politiets søgesystem POL-INTEL Finder, herunder opslag på eksempelvis familie, naboer, kollegaer, kendte personer, samt på personer, som indgår i straffesager, hvor polititjenestemanden selv er involveret.

Statsadvokaten har opgivet påtale i to af sagerne, mens de øvrige sager afventer statsadvokaternes afgørelse af tiltalespørgsmålet.

VOLD

Polititjenestemand frifundet for halsgreb mod varetægtsarrestant

311-453-20

En polititjenestemand (P1) blev sigtet for vold efter straffelovens § 244, stk. 1, ved i forbindelse med en transport af en borger (B) til en ungdomsinstitution, hvor B var anbragt i varetægtsurrogat, at have taget kvælertag/halsgreb på B.

To polititjenestemænd (P2 og P3), der deltog i transporten af B, blev sigtet for pligtforsømmelse efter straffelovens § 156, ved ikke at have grebet ind over P1, da han tog kvælertag/halsgreb på B.

Statsadvokaten rejste tiltale mod P1 og opgav påtalen mod P2 og P3. Statsadvokaten lagde i forbindelse med påtaleopgivelsen især vægt på, at der efter statsadvokatens vurdering ikke kunne føres det fornødne bevis for, at det stod P2 og P3 klart, at P1 ved sit halsgreb, der varede i ca. 20. sekunder, overtrådte straffelovens § 244, og at de således havde pligt til at gribe ind over for denne handling.

Uanset at videoovervågningen viser, at P2 og P3 havde front mod og frit udsyn til B's hoved/hals, som de flere gange kiggede i retning af, fandt statsadvokaten ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte forklaringerne fra P2 og P3 om, at de ikke så, hvordan B blev holdt op af muren. Statsadvokaten understregede i den forbindelse, at der kan være forskel på, hvordan P2 og P3 - i situationen - kan have opfattet det, der skete, og hvordan andre, der efterfølgende ser overvågningsvideoen, opfatter det, særlig henset til at de to polititjenestemænd i situationen selv havde fat i B og således var optaget af at få kontrol over situationen.

Retten frifandt P1 og anførte i den forbindelse, at det var nødvendigt for P1 at udøve magt over for B af hensyn til sin egen og de andre tilstedeværendes sikkerhed, hvilket heller ikke var bestridt af anklagemyndigheden.

Retten anførte endvidere, at det ikke af videoovervågningen tydeligt fremgik, præcist hvor P1 havde sin hånd i forbindelse med, at han pressede og holdt B op ad væggen. P1 forklarede, at han holdt B med et tryk ved de to knogler for enden af kravebenene, og at han ikke klemte B på halsen. P1 og vidnerne P2 og P3 forklarede, at det var deres opfattelse, at B ikke havde vejtrækningsbesvær, og at han ikke besvimedede, idet han ikke blev slap, og denne opfattelse var støttet af et vidnes forklaring. B afgav ikke forklaring under sagen, og retten kunne herefter ikke lægge til grund, at B besvimedede eller havde vejtrækningsproblemer i forbindelse med episoden.

Endelig anførte retten, at der ikke forelå lægelige oplysninger om B's tilstand efter episoden, og at der herefter ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's forklaring, og at det således ikke var bevist, at P1 havde overskredet grænserne for lovlig magtudøvelse eller havde haft forsæt til at udøve vold mod B.

Påtaleopgivelse i sag, hvor polititjenestemand var sigtet for vold

311-462-20

En polititjenestemand (P) blev sigtet for vold ved på en bar at have tildelt en borger (B) et slag i ansigtet. Der forelå oplysninger om, at P var trådt i tjeneste i forbindelse med episoden, og sagen er derfor blevet efterforsket af Politiklagemyndigheden.

Statsadvokaten opgav påtale mod P, idet der efter statsadvokatens vurdering ikke var tilstrækkelige beviser i sagen til, at en domstol ville finde P skyldig i vold. Statsadvokaten lagde vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer i sagen.

Overkonstabel, der bistod politiet i forbindelse med paskontrol, tildelte en konstabel to slag eller prik i baghovedet med mobiltelefon

311-510-20

En konstabel (K) og en overkonstabel (O), der bistod politiet i forbindelse med paskontrol ved den dansk-tyske grænse, kom i den forbindelse op at diskutere om forhold vedrørende opgaveudførelsen. O tildelte herefter K, der var i færd med at udføre paskontrol, to slag eller prik i baghovedet med sin mobiltelefon.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Statsadvokaten fandt, at handlingen, selvom K ikke havde skader eller synlige mærker efter episoden, og at han har forklaret, at han var i stand til at løse og færdiggøre den opgave med paskontrol, som han var i færd med, da episoden fandt sted, objektivt set - særligt i situationen - var forulempende.

Efter en helt konkret vurdering fandt statsadvokaten imidlertid, at der ikke kunne føres bevis for, at der var tale om vold eller trussel om vold, idet statsadvokaten ikke fandt at kunne føre det til domfældelse fornødne bevis for, at O havde forsæt til at øve eller true med vold mod K.

Statsadvokaten lagde herved især vægt på O's forklaring om, at han først havde anset sin handling som "noget uskyldigt", men at han kunne se på K's reaktion, at han ikke opfattede det sådan. O kunne godt se, at det, han havde gjort, var forkert, men han havde mistet sin besindelse, og han gik efterfølgende ind på et kontor for at "trække vejret".

Statsadvokaten lagde endvidere vægt på K's forklaring om, at det ikke var K's hensigt at anmelde O for noget strafbart, men at episoden heller ikke skulle gå ubemærket hen.

Polititjenestemand sigtet for at have tildelt en dreng en lussing på siden af hovedet

311-538-20

En polititjenestemand (P1) blev sigtet for vold ved efter en politiforretning, hvor han havde bortvist en dreng fra stedet, at have tildelt drengen en lussing på siden af hovedet.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

VÅDESKUD

Vådeskud i parkeringskælder

313-603-20

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for pligtforsømmelse ved at have afgivet et vådeskud i en parkeringskælder på en politigård, hvor også P's kollega befandt sig. Skuddet ramte en mur i parkeringskælderen.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Vådeskud med beslaglagt pencilpistol

317-358-20

Politiklagemyndigheden sigtede en polititjenestemand (P) for pligtforsømmelse ved at have afgivet et vådeskud med en beslaglagt pencilpistol, som han ville fremvise på et kontor på en politistation, hvor der også befandt sig seks kollegaer. Skuddet ramte en bærbar computer, der stod på et bord.

Statsadvokaten opgav påtale og lagde bl.a. vægt på, at det ikke var muligt at afklare, om kollegaerne på kontoret eller andre personer var i fare for at blive ramt. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at der ikke ses at foreligge retningslinjer, som nærmere beskriver kravene til den fysiske håndtering/kontrol af beslaglagte våben. På den baggrund vurderede statsadvokaten, at forholdet ikke var af en sådan grovhed, at en domstol ville finde P skyldig i pligtforsømmelse.

FORSKELLIGE STRAFFESAGER

Bøde til polititjenestemand for at have forvoldt kollega betydelig skade under øvelseskørsel

317-278-19

Politiklagemyndigheden sigtede en polititjenestemand (P) for overtrædelse af straffelovens § 249, ved under en øvelsekørsel på et lukket øvelsesområde at have bakket sit tjenestekøretøj ind i et andet tjenestekøretøj, hvorved en kollega kom i klemme mellem køretøjerne og pådrog sig betydelig skade på sit ene håndled.

Statsadvokaten udstedte et bødeforelæg på 3.000 kr., som P vedtog.

Polititjenestemænd blandt andet sigtet for med en mobiltelefon at have filmet en afdød person, der var nøgen

317-365-20

To polititjenestemænd (P1 og P2) er blevet sigtet for tjenestemisbrug, idet P1 i forbindelse med en politiforretning vedrørende en dødfunden person med sin mobiltelefon filmede, mens P2 kollega poserede med "happy face" og fremstrakte arme ved siden af afdødes hoved. P1 filmede endvidere afdødes nøgne krop.

P2 er endvidere blevet sigtet for pligtforsømmelse ved i forbindelse med samme politiforretning at have dyppet sin finger ned på en tallerken, hvor der lå rester af euforiserende stoffer, hvorefter han tog fingeren op til tungen og erklærede, at der var tale om kokain

P1 er endelig blevet sigtet for stillingsmisbrug ved i forbindelse med to andre politiforret-

ninger at have filmet personer, der var i politiets varetægt.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse af tiltalespørgsmålet.

Polititjenestemand efterlod taske med en tjenestepistol og tre magasiner med skarpe patroner på et toilet på en tankstation

318-16-20

En polititjenestemand (P) er blevet sigtet for pligtforsømmelse ved at have efterladt en taske indeholdende hans tjenestepistol og tre magasiner med skarpe patroner på et toilet på en tankstation. Tasken med indhold blev herefter fundet af en kunde.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Politiklagemyndigheden har sigtet en polititjenestemand (P) for pligtforsømmelse ved at have afgivet et vådeskud i en parkeringskælder på en politigård, hvor også P's kollega befandt sig.

Adfærdsklagesager

MAGTANVENDELSE

Kritisabelt at en polititjenestemand slog en borgers hoved ned i gulvet 331-364-19

En borger (B) blev under en episode på et diskotek ilagt håndjern og efterfølgende lagt ned på gulvet af flere polititjenestemænd. En videooptagelse af episoden viste, at en af polititjenestemændene (P) herefter lagde sig oven på B og slog B's hoved ned i gulvet én gang. Politiklagemyndigheden fandt P's adfærd kritisabel og lagde navnlig vægt på, at P på dette tidspunkt havde fuld kontrol med B, idet B lå på gulvet og var ilagt håndjern, ligesom to andre polititjenestemænd stod umiddelbart ved siden af. Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at magtanvendelsen i situationen var uproportional.

Sagen er afgjort disciplinært med en advarsel.

Kritisabel brug af stav 331-403-19

Under en demonstration med mange deltagere anholdte politiet en person, og der opstod i den forbindelse en ophidset og urolig stemning. Politiet ønskede at transportere den anholdte væk fra stedet, og mange af demonstranterne begyndte at samle sig omkring politiets gruppevogn. Flere af demonstranterne satte sig ned både foran og bagved politiets gruppevogn for at forhindre politiet i at køre fra stedet.

En gruppefører (P1) gav under episoden ordre til sin gruppe om at trække stave og anvende dem. En polititjenestemand (P2) tildelte en af demonstranterne (B) mindst otte slag, hvor de første syv slag blev tildelt hurtigt efter hinanden og uden ophold og efter et kort ophold endnu et slag.

Politiklagemyndigheden fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at det i situationen havde været nødvendigt og forsvarligt at anvende stav. Myndigheden lagde navnlig lagt vægt på, at stemningen på stedet var ophidset og eskalierende, hvorunder en større gruppe af demonstranter - herunder B - forsøgte at forhindre politiet i at køre afsted med en anholdt og i øvrigt ikke efterkom politiets anvisninger om at trække væk.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at både P1 og P2 konkret havde vurderet, at andre mindre indgribende magtmidler ikke havde været egnet i situationen. Myndigheden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte politiets forklaring om, at demonstranterne var blevet advaret om brug af stav, forinden staven blev anvendt.

Politiklagemyndigheden fandt det imidlertid kritisabelt, at P2 tildelte B i hvert fald syv slag hurtigt efter hinanden og uden ophold, hvorved der ikke blev givet B tilstrækkelig tid til at efterkomme påbuddet om at fjerne sig fra stedet. Myndigheden lagde navnlig vægt på, at B på tidspunktet for slagene sad/lå på jorden, og at han ikke havde reel mulighed for at flytte sig, mens P2 tildelte ham slagene.

Kritisabel brug af stav 331-405-19

Under en demonstration med mange deltagere anholdte politiet en person, og der opstod i den forbindelse en ophidset og urolig stemning. Politiet ønskede at transportere den anholdte væk fra stedet, og mange af demonstranterne begyndte at samle sig omkring politiets gruppevogn. Flere af demonstranterne satte sig ned både foran og bagved politiets gruppevogn for at forhindre politiet i at køre fra stedet.

En gruppefører (P1) gav under episoden ordre til sin gruppe om at trække stave og anvende dem. En polititjenestemand (P2) tildelte en af demonstranterne (B) seks slag, hvor de første fem slag blev tildelt hurtigt efter hinanden og uden ophold og efter et kort ophold endnu et slag.

Det kunne ikke lægges fast, hvor de fem slag præcist ramte B. Politiklagemyndigheden lagde til grund, at en del af slagene ramte B's arm, og det kunne ikke afvises, at B også var blevet ramt i hovedet. På baggrund af forklaringerne sammenholdt med videomaterialet fandt Politiklagemyndigheden ikke tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at P2 bevidst havde ramt B i hovedet.

Politiklagemyndigheden fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at det i situationen havde været nødvendigt og forsvarligt at anvende stav. Myndigheden lagde navnlig vægt på, at stemningen på stedet var ophidset og eskalierende, hvorunder en større gruppe af demonstranter

- herunder B - forsøgte at forhindre politiet i at køre afsted med en anholdt og i øvrigt ikke efterkom politiets anvisninger om at trække væk.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at både P1 og P2 konkret havde vurderet, at andre mindre indgribende magtmidler ikke havde været egnet i situationen. Myndigheden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte politiets forklaring om, at demonstranterne var blevet advaret om brug af stav, forinden staven blev anvendt.

Politiklagemyndigheden fandt det imidlertid kritisabelt, at P2 tildelte B fem slag hurtigt efter hinanden og uden ophold, hvorved der ikke blev givet B tilstrækkelig tid til at efterkomme påbuddet om at fjerne sig fra stedet. Myndigheden lagde navnlig vægt på, at B på tidspunktet for slagene lå på ryggen med armene foran sig, og at han ikke havde reel mulighed for at flytte sig, mens P2 tildelte ham slagene.

Uhensigtsmæssigt at tildele en borger et meget hårdt skub 331-560-20

Politiet forsøgte i forbindelse med en igangværende politiforretning at få nogle borgere væk fra et sted, idet de blandede sig i politiforretningen.

På baggrund af en videooptagelse samt forklaringerne i sagen fandt Politiklagemyndigheden, at det kunne lægges til grund, at to →

borgere blev ført væk af en polititjenestemand (P1), og at den ene borger (B) standsede op og optrådte diskuterende, hvorefter en anden polititjenestemand (P2) skubbede B meget hårdt i brystet, så B faldt bagover.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P2's adfærd og lagde navnlig vægt på, at der på stedet var en urolig og en ophidset stemning. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at politiet flere gange havde forsøgt at få borgerne til at gå væk fra den igangværende politiforretning, hvilket borgerne, herunder specielt B nægtede at efterkomme.

Politiklagemyndigheden fandt det dog uensigtsmæssigt, at P2 skubbede B så hårdt, at B faldt bagover, idet der var unødigt risiko for, at B kunne komme til skade.

Polititjenestemænds magtanvendelse og sprogbrug

331-585-20

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) under en politiforretning havde slået B's hoved ind i en væg og presset hans hænder voldsomt op bag bagehovedet. B klagede endvidere over, at han inde i en patruljevogn blev skubbet op mod ruden med fuld kraft, og at P1 herefter pressede sin hånd op mod B's næse, imens P1 udtalte: "Skal jeg brække næsen på dig?! Skal jeg?!".

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd og lagde vægt på, at der var uoverensstemmende oplysninger om det præcise hændelsesforløb. Der var på den baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at den magtanvendelse,

i form af at have givet B håndjern på op ad en væg, som P1 og P2 selv havde forklaret, at de anvendte over for B, var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde herunder vægt på, at P1 og P2 opfattede B som aggressiv og modvillig.

Polititjenestemænds magtanvendelse og sprogbrug

331-590-20

En borger (B) klagede over to polititjenestemænds (P1 og P2) adfærd. B klagede nærmere over, at P1 havde grebet hårdt fat i B's arm og trukket ham væk, selvom B fulgte frivilligt med, og at P1 optrådte ubehøvet og uprofessionel, idet P1 bl.a. afbrød og udtalte, at han var "skideligeglad". B klagede endvidere over P2's sprogbrug, og at P2 havde optrådt fysisk truende. P1 og P2 afviste at have optrådt som anført af B.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd og lagde vægt på, at der var afgivet uoverensstemmende forklaringer om det præcise hændelsesforløb. Der var på den baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte P1 og P2's skøn om, at magtanvendelsen ved at have taget fat i B's arm og ført ham væk, som fremgik af videooptagelser, var nødvendig og forsvarlig. Myndigheden lagde herunder vægt på, at P1 og P2 opfattede, at B ikke fulgte politiets anvisninger, samt at magtanvendelsen ud fra videooptagelserne fremstod meget mild. →

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) under en politiforretning havde slået B's hoved ind i en væg og presset hans hænder voldsomt op bag bagehovedet.

Politiets brug af peberspray, skub, advarsel om brug af stav samt sprogbrug var ikke kritisabel

331-612-20

En borger (B) klagede over politiets brug af peberspray, skub og advarsel om brug af stav samt sprogbrug i forbindelse med en politi-forretning i en lejlighed. Politiet havde modtaget en anmeldelse om musik til ulempe, og en patrulje bestående af to polititjenstemænd (P1 og P2) var kørt til stedet. I lejligheden var B og fem andre personer.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at brug af peberspray i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, og at brug af peberspray skete uden forudgående tilkendegivelse om, at P1 havde til hensigt at bruge peberspray. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at personerne inde i lejligheden forhindrede P2's forsøg på at lukke hoveddøren, hvorved der blev gjort aktiv modstand mod gennemførelsen af en tjenstehandling, at det ikke kunne afvises, at P1 – som forklaret af denne selv – opfattede situationen således, at personerne trak i P2, så P2's krop og fødder var inde i entreen, hvorved patruljen blev skilt på hver sin side af hoveddøren, og at P1 trykkede på pebersprayen ganske kortvarigt, i hvilken forbindelse hoveddøren blev lukket. Herudover lagde Politiklagemyndigheden vægt på det forudgående forløb, hvor personerne inde i lejligheden flere gange åbnede eller forsøgte at åbne hoveddøren, og at de verbalt blandede sig i politiforretningen på reposen, selv om P1 og P2 havde anvist dem, at de skulle blive i lejligheden.

For så vidt angik P2's skub og advarsel om brug af stav fandt Politiklagemyndigheden heller ikke grundlag for at udtale kritik.

Myndigheden lagde vægt på, at der var afgivet delvist uoverensstemmende forklaringer om de præcise omstændigheder ved episoden. P2 forklarede selv, at P2 gav B et mindre puf på brystregionen med ikke ret stor kraft.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P2's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, og lagde vægt på, at P2 opfattede det sådan, at B ikke fulgte politiets anvisninger, og at der var tale om en mild form for magtanvendelse. Endvidere fandt Politiklagemyndigheden ud fra en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at der ikke var grundlag for at kritisere, at P2 advarede om brug af staven. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at personerne i lejligheden flere gange havde blandet sig i politiforretningen, og at de forhindrede P2 i at lukke hoveddøren.

Vedrørende klagen over politiets sprogbrug lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at der var afgivet uoverensstemmende forklaringer om det præcise hændelsesforløb.

Politiets brug af peberspray, skub samt advarsel om brug af stav var ikke kritisabel

331-622-20

En borger (B) klagede over politiets brug af peberspray, skub samt advarsel om brug af stav i forbindelse med en politiforretning i en lejlighed. Politiet havde modtaget en anmeldelse om musik til ulempe, og en patrulje bestående af to polititjenstemænd (P1 og P2) var kørt til stedet. I lejligheden var B og fem andre personer.

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at

tilsidesætte P1's skøn om, at brug af peberspray i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, og at brug af peberspray skete uden forudgående tilkendegivelse om, at P havde til hensigt at bruge peberspray. Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at personerne inde i lejligheden forhindrede P2's forsøg på at lukke hoveddøren, hvorved der blev gjort aktiv modstand mod gennemførelsen af en tjenstehandling, at det ikke kunne afvises, at P1 – som forklaret af denne selv – opfattede situationen således, at personerne trak i P2, så P2's krop og fødder var inde i entreen, hvorved patruljen blev skilt på hver sin side af hoveddøren, og at P1 trykkede på pebersprayen ganske kortvarigt, i hvilken forbindelse hoveddøren blev lukket. Herudover lagde Politiklagemyndigheden vægt på det forudgående forløb, hvor personerne inde i lejligheden flere gange åbnede eller forsøgte at åbne hoveddøren, og at de verbalt blandede sig i politiforretningen på reposen, selv om P1 og P2 havde anvist dem, at de skulle blive i lejligheden.

For så vidt angik P1's skub og advarsel om brug af stav fandt Politiklagemyndigheden heller ikke grundlag for at udtale kritik. Myndigheden lagde vægt på, at der var afgivet delvist uoverensstemmende forklaringer om de præcise omstændigheder ved episoden. P1 forklarede selv, at P1 pressede/skubbede en af de personer, som stod forrest, ind i lejligheden, samt at han advarede om brug af stav. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig, og lagde vægt på, at personerne i lejligheden flere gange havde blandet sig i politiforretningen, og at P1 og P2 ifølge deres forklaringer opfattede situationen sådan, at personerne i lejligheden ikke fulgte politiets anvisninger. Politiklagemyndigheden lagde endvidere

vægt på, at der var tale om en mild form for magtanvendelse.

Uhensigtsmæssig magtanvendelse

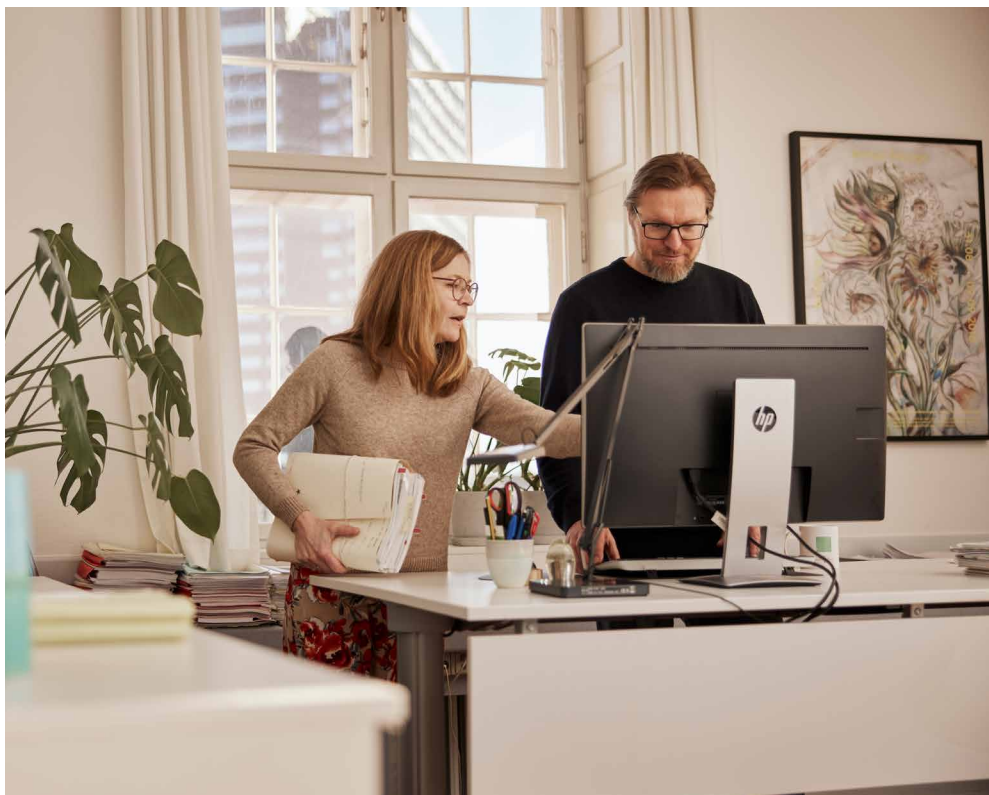
331-623-20

Politiklagemyndigheden indledte undersøgelse af en sag, hvor myndigheden havde modtaget en række henvendelser vedrørende en videooptagelse på YouTube, hvor en polititjenstemand (P) i en lejlighed anvendte magt over for en borger (B).

Ud fra en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af, at P i den konkrete situation fandt det nødvendigt af egen drift at tage fysisk kontakt til B ved at sætte fingrene/hånden øverst på B's bryst eller på halsen og dernæst at lægge B ned og trække B liggende ud i trappeopgangen. Politiklagemyndigheden lagde vægt på det forudgående forløb, og at B som følge af, at P havde sat fingrene/hånden øverst på B's bryst eller på halsen, tog fat i P's arm, og at dette kunne opfattes som et angreb mod P.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, dels at P, efter at samtalen mellem ham og B ifølge videooptagelsen var afsluttet, og P var på vej ud af lejligheden, af egen drift tog fysisk kontakt til B ved at sætte fingrene/hånden øverst på hans bryst eller på halsen, dels at P, efter at B havde taget fat i P's arm som følge af, at P havde sat fingrene/hånden øverst på B's bryst eller på halsen, lagde B ned og trak ham liggende ud i trappeopgangen.

Politiklagemyndigheden lagde vægt på, at B ud fra videooptagelsen ikke fremstod som om, at han gjorde fysisk modstand eller →

“

”En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) instruerede sin politihund til at løbe efter B, hvorved B blev bidt i højre arm og i venstre ben.”

lagde op hertil, og at handlingen i form af at sætte fingrene/hånden øverst på B's bryst eller på halsen fra P's side havde en konflikt-optrappende effekt, idet den foranledigede, at B tog fat i P's arm, hvorefter P lagde borgeren ned og trak ham liggende ud i trappeopgangen.

Sagen er afgjort uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Anvendelse af hund var ikke kritisabel 331-632-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) instruerede sin politihund til at løbe efter B, hvorved B blev bidt i højre arm og i venstre ben.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's magtanvendelse og lagde navnlig vægt på, at der var afgivet uoverensstemmende forklaringer om det præcise hændelsesforløb, og at der ikke var tilstrækkelig grundlag for at tilsidesætte P's skøn om, at magtanvendelsen i den konkrete situation var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden lagde herunder vægt på, at B forsøgte at undløbe fra stedet, og at P skønnede, at det ikke var muligt at løbe B op, hvorfor P anvendte sin hund.

Magtanvendelse i forbindelse med tilbageholdelse var ikke kritisabel 333-49-20

En borger (B) klagede over, at to polititjenestemænd (P1 og P2) i en lufthavn havde optrådt racistisk og chikanerende, herunder

kaldt B for ”idiot”. B klagede endvidere over, at P1 og P2 havde anvendt hårdhændet magt. P1 og P2 forklarede, at B under en paskontrol blev tilbageholdt, og at B – der blev skønnet beruset - optrådte opfarende og provokerende. P1 forklarede endvidere, at han tog fat i B's krave for at beskytte sig selv mod at få nikket en skalle af B.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P1 og P2's adfærd og lagde vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om det præcise hændelsesforløb. Politiklagemyndigheden fandt ikke grundlag for at tilsidesætte P1's skøn om, at magtanvendelsen ved at have tilbageholdt B, som P1 selv havde forklaret, at han anvendte over for B, var nødvendig og forsvarlig. Politiklagemyndigheden fandt, at P1 havde opfattet B som beruset, provokerende og opfarende.

SPROGBRUG

Modstridende forklaringer om hændelsesforløb

332-276-19

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) efter en teoriprøve havde råbt og optrådt meget ubehøvet og nedladende over for B, herunder bl.a. udtalt "Are you stupid or what, where is your brain, why not use your brain". P afviste at have råbt eller optrådt som anført af B. P forklarede, at han havde haft en diskussion med B, og at han var blevet irriteret og alene havde hævet stemmen.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik, og lagde vægt på, at der var afgivet modstridende forklaringer om episoden, og at der ikke forelå øvrige oplysninger eller omstændigheder, herunder lydfiler, videooptagelser eller andet, som støttede den ene forklaring fremfor den anden.

Uhensigtsmæssigt at indlede en samtale ved at sige: "Er der en særlig grund til, at du kører som en idiot"

332-322-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) havde været aggressiv og nedladende samt have udtalt, at B var en idiot eller kørte som en idiot, da P standsede B i forbindelse med en færdsels sag.

På baggrund af forklaringerne i sagen kunne det lægges til grund, at P indledningsvist havde udtalt til B: "Er der en særlig grund til, at du kører som en idiot", eller lignende.

Politiklagemyndigheden bemærkede, at anvendelse af udtryk som "idiot" eller

lignende udtryk som udgangspunkt ikke er foreneligt med en venlig og høflig optræden. Efter en vurdering af de konkrete omstændigheder fandt Politiklagemyndigheden dog, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i situationen. Politiklagemyndigheden vurderede dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P indledte samtalen ved at sige: "Er der en særlig grund til, at du kører som en idiot", eller lignende.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Uhensigtsmæssigt at køreprøvesagkyndig udtalte: "Kør, jeg har ikke hele dagen" og "Er du rigtig klog!"

332-328-20

En borger (B) klagede over, at den køreprøvesagkyndige (P) under køreprøven havde optrådt nedladende, herunder kaldt B en idiot. P afviste at have optrådt som anført af B, men oplyste, at han havde udtalt "Kør, jeg har ikke hele dagen" og "Er du rigtig klog!"

Politiklagemyndigheden fandt, at disse udtalelser var uhensigtsmæssige. I skærpene retning blev der lagt vægt på, at P måtte forvente, at B befandt sig i en uvant situation, at udtalelserne kunne opfattes som nedladende og var egnede til at gøre B mere nervøs, og at udtalelserne var unødvendige, idet P kunne have vejledt B på andre måder. I formildende retning blev der lagt vægt på, at udtalelsen "Er du rigtig klog!" blev sagt spontant, da P greb fat i rattet for at undgå, at B kørte ind i kantstenen, og at P havde beklaget denne udtalelse.

Polititjenestemandes udtalelse i forbindelse med demonstration var kritisabel

332-367-20

Politiklagemyndigheden fandt, at det var kritisabelt, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en demonstration udtalte til en borger (B), som ønskede at demonstrere: "Ved du hvad, det er ligesom en kloak – hvis du går derned, så kommer rotterne op af brøndene, og så kan vi ikke styre det – de kan løbe alle vegne". Politiklagemyndigheden lagde vægt på udtalelsens karakter, herunder at den kunne opfattes nedladende og diskriminerende over for personer i området.

Sagen er disciplinært afgjort med en advarsel.

Kritisabelt at udtale: "Klap i mand. I skal kraftedme opføre jer ordentligt. I opfører jer som sådan nogle små aber alle sammen"

333-53-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en politiforretning havde udtalt: "Klap i mand. I skal kraftedme opføre jer ordentligt. I opfører jer som sådan nogle små aber alle sammen". Udtalelsen fremgik af en videooptagelse.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen var kritisabel og lagde ved afgørelsen vægt på, at udtalelsen var grov og nedladende, ligesom brugen af formuleringen "små aber" kunne opfattes diskriminerende.

Politiklagemyndigheden bemærkede, at selvom politiet nogle gange bringes i pressede situationer og ikke altid mødes med respekt af borgerne, er det vigtigt, at polititjenestemanden taler og agerer respektfuldt og professionelt. →

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en politiforretning havde udtalt:

"Klap i mand. I skal kraftedme opføre jer ordentligt. I opfører jer som sådan nogle små aber alle sammen".

Udtalelsen fremgik af en videooptagelse.

Sagen blev afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

**Uhensigtsmæssigt at udtale til en borger:
"Du er en kværlant af værste format"**
336-731-19

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en politiforretning, der vedrørte B's familie, havde optrådt ophidset og forudindtaget og havde udtalt: "Du er en kværlant af værste format".

Politiklagemyndigheden vurderede på baggrund af en videooptagelse af politiforretningen, at der ikke var grundlag for at udtalte kritik af P's adfærd. Politiklagemyndigheden lagde navnlig vægt på, at P indledningsvist roligt og venligt forsøgte at forklare B baggrunden for politiets tilstedeværelse, og at B under den efterfølgende dialog med P flere gange afbrød P og optrådte diskuterende.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P under politiforretningen udtalte: "Du er en kværlant af værste format", idet udtalelsen var unødvendig og konfliktoptrappende.

Ikke kritisabelt at en polititjenestemand udtalte: "Få de fucking hænder op"
336-796-20

En borger (B) klagede blandt andet over, at en polititjenestemand (P) under en politiforretning havde udtalt: "Få de fucking hænder op". Det kunne på baggrund af forklaringerne i sagen lægges til grund, at P kom gående ad en sti hen mod B og en anden

borger (C), og at P i den forbindelse udtalte: "Få de fucking hænder op".

Politiklagemyndigheden bemærkede indledningsvis, at anvendelse af udtryk som "fucking" eller lignende udtryk som udgangspunkt ikke er foreneligt med venlig og høflig optræden.

På baggrund af en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden imidlertid, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's sprogbrug i situationen. Ved vurderingen lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at P kom gående alene på en sti, hvor der var hegn på begge sider, og at B og C kom gående imod ham med hænderne i jakkelommerne. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på P's forklaring om, at han standsede kort op, men at B og C fortsatte i retning mod P med en afstand af ca. 5 meter, og at P – som var uden kollega - hurtigt ville tage kontrollen i situationen, idet han ikke ville have, at B og C kom tættere på ham, hvis en af dem pludselig trak en kniv eller lignende frem fra lommen. Politiklagemyndigheden lagde derudover vægt på, at episoden fandt sted i et område, der var kendt for bandekriminalitet og for at være et hårdt område.

**Uhensigtsmæssigt at udtale:
"Du er jo også en køn pige"**
336-971-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en samtale efter endt afhøring i en sag vedrørende vold/blufærdighedskrænkelser udtalte: "Du er jo også en køn pige".

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at der ikke var grundlag for at

udtale kritik af P's adfærd. Politiklagemyndigheden lagde navnlig vægt på, at der var forskellige forklaringer og opfattelser af samtalen.

Politiklagemyndigheden fandt dog, at udtalelsen: "Du er jo også en køn pige" var uhensigtsmæssig.

Myndigheden lagde vægt på, at udtalelsen var upassende, og i situationen kunne opfattes således, at P ikke tog anmeldelsen alvorligt.

SPROGBRUG – TELEFONSAMTALER

Udtalelser under telefonsamtale var stærkt beklagelige

332-277-19

En polititjenestemand (P) havde en nat haft flere telefonsamtaler med en borger (B). Der var opstået diskussion, og P var fremkommet med forskellige udtalelser.

Efter en samlet vurdering fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at udtale kritik af P's adfærd. Myndigheden fandt imidlertid, at Ps udtalelser under en af telefonsamtalerne var stærkt beklagelige.

Det følger af principperne om god forvaltningsskik, at offentligt ansatte, herunder således også ansatte i politiet, skal optræde venligt, høfligt og hensynsfuldt over for borgerne. Offentligt ansatte skal således undgå, at deres optræden over for borgerne forringer tilliden til den offentlige forvaltning. Dette gælder, uanset på hvilken måde borgeren kommer i kontakt med den offentligt ansatte som led i dennes udøvelse af sit offentlige hverv – lige fra den personlige kontakt med borgeren til kontakt via en telefonsamtale. De nævnte principper indebærer bl.a., at den enkelte polititjenestemand, som besvarer en borgers telefonopkald i forbindelse med f.eks. borgerens indgivelse af en anmeldelse, skal optræde professionelt og med situationsfornemmelse.

Det var Politiklagemyndighedens vurdering, at P under telefonsamtalen ikke levede op til de nævnte principper.

Politiklagemyndigheden lagde på den ene side vægt på, at P indlod sig i en diskussion eller form for "mundhuggeri" med B, som

varede 11 minutter og 26 sekunder, at han grinede, hvilket var egnet til at give B det indtryk, at han grinede af B, og navnlig at han kom med følgende konkrete udtalelser, som i situationen virkede provokerende:

- "Jeg troede du var hoppet ud ad vinduet, det sagde du sidst, vi snakkede sammen", hvilket blev udtalt i begyndelsen af samtalen,
- "det er sådan lidt taberagtigt",
- "er det den eneste måde, du kan komme til at snakke med en kvinde på, er der ikke nogen andre kvinder, der vil snakke med dig?",
- "det virker som om, du ikke rigtig har hjernen til at følge med".

Herved agerede P efter Politiklagemyndighedens opfattelse uprofessionelt og ikke, som man må forvente af politiet.

Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P i situationen havde haft alternative muligheder, f.eks. at slutte samtalen, frem for fortsætte samtalen i 11 minutter.

På den anden side lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at B havde ringet til politiet mange gange tidligere den pågældende nat, og at dette kunne opfattes som chikaneopkald, og at B benyttede en grov tone under telefonsamtalen.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Uhensigtsmæssigt at udtale til borger: "Tror du ikke, at du ser syner"

332-280-19

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale, der vedrørte en anmeldelse mod B's nabo, havde optrådt ubehøvet og ubehageligt. B klagede endvidere over, at P havde taget naboens parti og i øvrigt ikke ville høre på B. På baggrund af en lydoptagelse af telefonsamtalen vurderede Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd. Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var uhensigtsmæssigt, at P under telefonsamtalen havde udtalt: "Tror du ikke, at du ser syner". Politiklagemyndigheden lagde navnlig vægt på, at udtalelsen blev fremsat kort inde i samtalen, hvor B endnu ikke havde haft lejlighed til at forklare sig, og at den i situationen kunne opfattes som nedladende.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt af en tjenstlig samtale.

Polititjenestemand talte til borger i en ordentlig tone

332-313-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale ikke tog B's anmeldelse seriøst, og at P havde talt i en meget ubehagelig og nedladende tone og herunder havde udtalt: "Du tror da vel ikke, at jeg vil skrive en rapport på to småsten, som har ramt din rude."

Politiklagemyndigheden vurderede på baggrund af en lydoptagelse af telefonsamtalen, at P havde optrådt i overensstemmelse med god forvaltningsskik, herunder havde

talt til B i en ordentlig tone og havde taget B's henvendelse alvorligt.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd.

Uhensigtsmæssigt at polititjenestemand under en telefonsamtale ikke optrådte mere professionelt og med større situationsfornemmelse

332-355-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) under en telefonsamtale talte i en hård og afvisende tone. Samtalen vedrørte, at B var bekymret for sin kammerat, som han ikke kunne komme i kontakt med efter, at kammeraten havde været syg.

Politiklagemyndigheden lagde ved afgørelsen i skærpende retning vægt på, at P flere gange under samtalen indlod sig i en diskussion eller "mundhuggeri" med B, ligesom P optrådte konfliktoptrappende. I formildende retning lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at B under samtalen selv optrådte diskuterende og konfronterende, ligesom han kaldte P for "forbandet idiot".

Politiklagemyndigheden fandt efter en samlet vurdering, at P optrådte uhensigtsmæssigt, idet P – henset til den vanskelige situation, som B befandt sig i – kunne have optrådt mere professionelt og med større situationsfornemmelse.

Sagen blev afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale med P. →

Uhensigtsmæssigt at polititjenestemand under telefonsamtaler ikke optrådte mere professionelt og imødekommende

332-363-20

En borger (B) klagede over en polititjenestemands (P) tone og udtalelser under to telefonsamtaler, hvor B ønskede at indgive en anmeldelse til politiet.

Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke er grundlag for at udtale kritik af P's adfærd men vurderede, at P under samtalerne optrådte uhensigtsmæssigt, idet P kunne have håndteret samtalerne på en mere imødekommende og professionel måde.

Politiklagemyndigheden lagde ved afgørelsen vægt på, at P's tone under samtalerne kunne opfattes affærdigende og arrogant, samt at udtalelsen: "Var det ikke en idé, at du for fremtiden lod hans hustru være" var unødvendig og kunne opfattes belærende.

Sagen er afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Kritisabelt at polititjenestemand udtalte: "I er jo begge to skingrende vanvittige".

332-380-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) i forbindelse med en telefonsamtale, hvor B ønskede at indgive en anmeldelse, udtalte: "I er jo begge to skingrende vanvittige" om B og dennes mor, der flere gange havde talt med politiet i anledning af uoverensstemmelser mellem dem.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen var kritisabel og lagde vægt på, at udtalelsen var grov og nedladende, og at P med udtalel-

sen ikke optrådte professionelt og i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Sagen er afgjort uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Vagthavendes håndtering af opkald var ikke kritisabel

336-759-19

En borger (B) rettede telefonisk henvendelse til vagtcentralen, idet B muligvis havde hørt skud i nærheden af sin bopæl. B klagede over, at han under telefonsamtalen med polititjenestemanden (P) blev talt til i en nedladende tone, og at P ikke tog ham alvorligt.

Politiklagemyndigheden fandt på baggrund af en lydoptagelse af telefonsamtalen, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd i forbindelse med samtalen. Politiklagemyndigheden lagde herunder navnlig vægt på, at P talte i en ordentlig tone og sagligt forsøgte at afdække, hvad der var sket, og hvad B havde hørt.

Politiklagemyndigheden fandt, at udtalelsen var kritisabel og lagde vægt på, at udtalelsen var grov og nedladende, og at P med udtalelsen ikke optrådte professionelt og i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

PSYKISK SÅRBARE

Beklageligt at politiet havde en hård tone over for en borger, der skulle tvangsindlægges

331-496-19

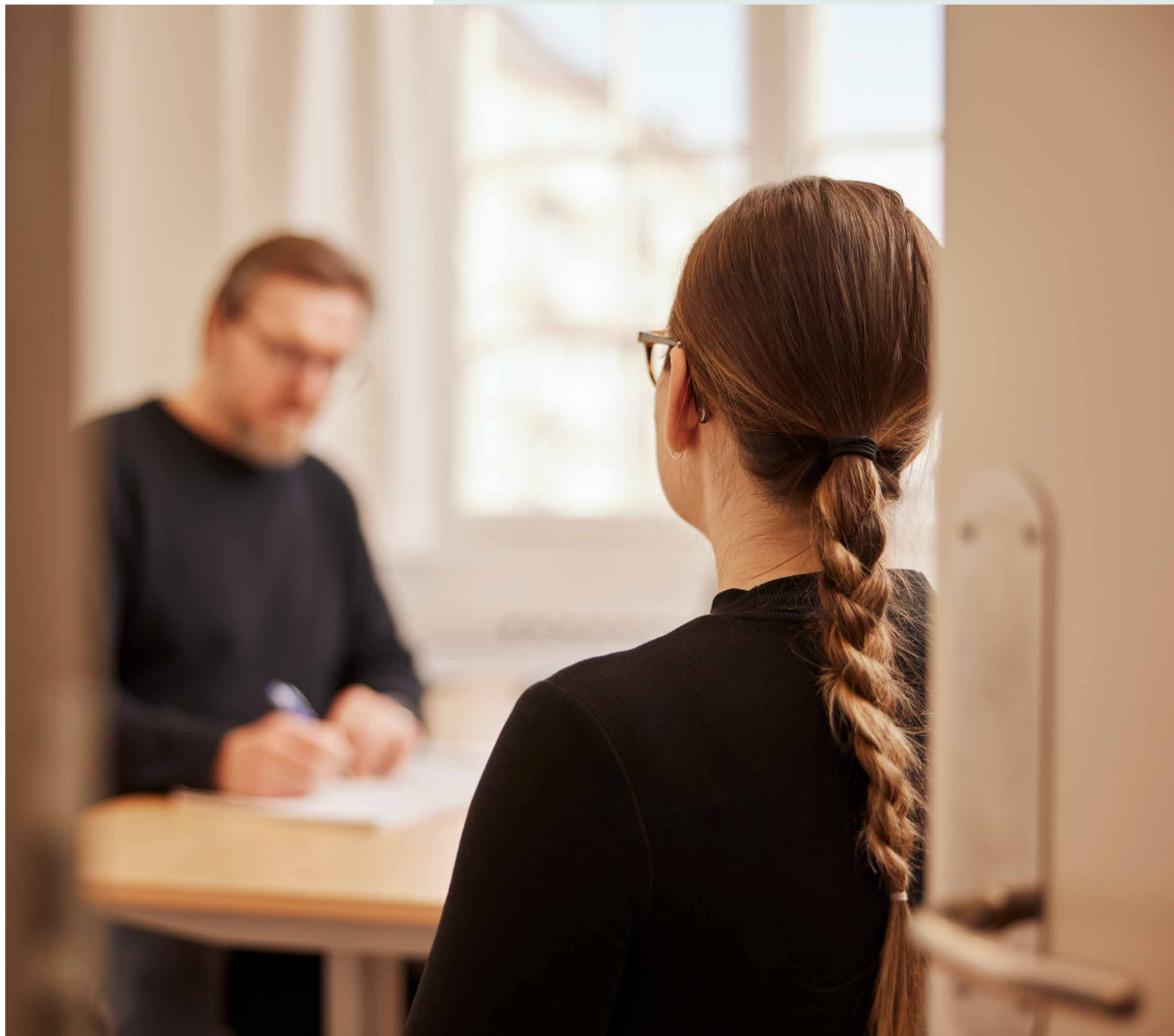
En borger (B) klagede over politiets magt-anvendelse og sprogbrug i forbindelse med tvangsindlæggelse af B's datter. Politiklage-myndigheden fandt ikke grundlag for at kritisere politiets adfærd, men fandt det beklageligt, at polititjenestemændene generelt havde en hård tone over for B's datter.

Polititjenestemand's adfærd i forbindelse med en tvangsindlæggelse var meget beklagelig

331-527-20

En borger (B) klagede over en polititjenestemand's (P) magtanvendelse i forbindelse med, at B skulle tvangsindlægges. Politiklagemyndigheden fandt, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af P's adfærd. Politiklagemyndigheden fandt dog, at det var meget beklageligt, at P ikke hilste på B, da P kom ind på afdelingen, hvor B befandt sig, men straks sagde: "Rejs dig [B] – vi gider ikke bruge tid på det her" eller lignende, at P generelt talte og råbte til B i en meget hård tone, og at P under politiforretningen var konfliktoptrappende og ikke tog tilstrækkeligt hensyn til B's psykiske tilstand.

Sagen blev afsluttet uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

SAGER VEDRØRENDE BEGREBET ”I TJENESTEN”

Ikke kritisabelt at en polititjenestemand trådte i tjeneste i forbindelse med episode i svømmehal

336-698-19

En borger (B) klagede over en polititjenestemands (P's) adfærd i en svømmehal. P var i svømmehallen i privat anledning. B klagede nærmere over, at P havde talt grimt og skubbede ham i brystet. Politiklagemyndigheden fandt, at P var trådt i tjeneste ved i forbindelse med episoden at have tilkendegivet, at han var polititjenestemand. P's forklaring om, at han ikke havde optrådt som oplyst af B, blev støttet af forklaringer fra svømmehallens personale. Politiklagemyndigheden vurderede, at det ikke var kritisabelt, at P var trådt i tjeneste og lagde vægt på, at B var konfliktoptrappende. Det kunne derfor ikke afvises, at P kunne have opfattet situationen sådan, at der var en politifaglig anledning til at træde i tjeneste.

Uhensigtsmæssigt at polititjenestemand trådte i tjeneste og indlod sig i diskussion med personer, hun kendte privat

336-820-20

To borgere (B1 og B2) klagede over, at en polititjenestemand (P) var trådt i tjeneste i forbindelse med en privat samtale, hvor P skældte ud og til B1 udtalte, at B1 var dum.

Politiklagemyndigheden fandt, at P optrådte uhensigtsmæssigt i situationen.

Politiklagemyndigheden lagde i skærpende retning vægt på, at det som udgangspunkt er kritisabelt, når en polititjenestemand

træder i tjeneste i forbindelse med en privat uoverensstemmelse, og at P's fremvisning af politiskiltet i situationen kunne opfattes som en magtdemonstration. Politiklagemyndigheden lagde endvidere lagt vægt på, at P efter at have fremvist sit politiskilt over for B1 udtalte: ”Oh my God – you are so stupid”.

I formildende retning lagde Politiklagemyndigheden vægt på, at samtalen vedrørte personer, som i forvejen kendte hinanden, og på samtaleens indhold. Politiklagemyndigheden lagde endvidere vægt på, at P's udtalelse blev fremsat under en længere diskussion med B1, hvorunder B1 selv optrådte konfronterende.

Sagen er afgjort uden disciplinær sanktion, men der blev afholdt en tjenstlig samtale.

Undersøgelsen standset, da der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at polititjenestemand var trådt i tjeneste

336-931-20

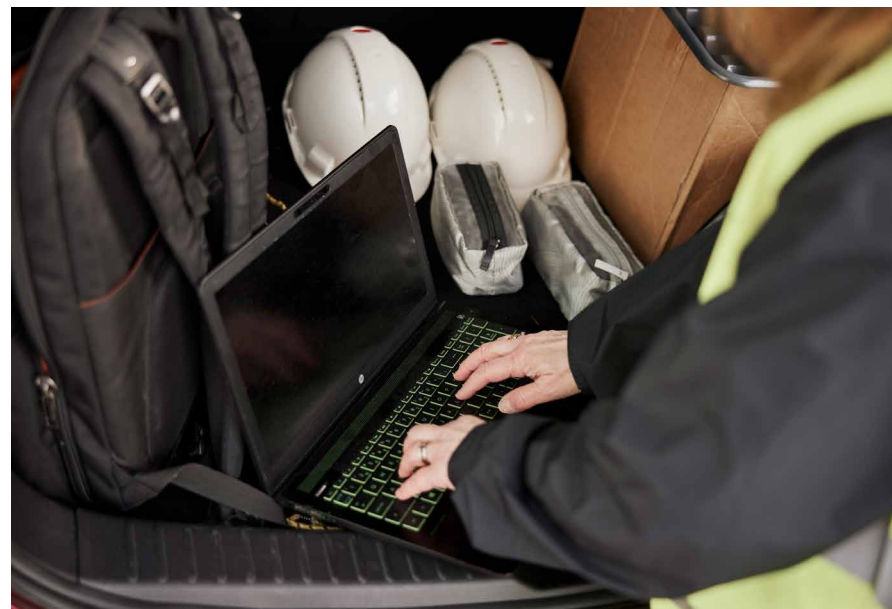
En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) havde rettet henvendelse til B i forbindelse med en privat episode, som havde fundet sted tidligere på dagen, og at P under samtalen havde oplyst, at P var ansat i politiet. B klagede også over, at P ved henvendelsen havde optrådt ophidset og talt i en ubehagelig tone.

P afviste at have optrådt som anført af B, herunder at være trådt i tjeneste i forbindelse med episoden. P oplyste, at henvendelsen til B intet havde med P's ansættelse i politiet at gøre, og at P ikke på eget initiativ under samtalen havde gjort B bekendt med, at han var polititjenestemand. P oplyste endvidere, at han under samtalen med B ikke var iført uniform eller havde vist B sit politiskilt.

Det kunne lægges til grund, at oplysningerne om P's ansættelse i politiet kom frem under samtalen.

Set i lyset af de uoverensstemmende forklaringer fandt Politiklagemyndigheden, at de præcise omstændigheder ved hændelsen ikke kunne fastlægges med den fornødne sikkerhed.

Politiklagemyndigheden fandt på den baggrund, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at P var trådt i tjeneste under episoden. Den omstændighed, at P måtte have bekræftet, at han var ansat i politiet, kunne ikke føre til en anden vurdering.

FORSKELLIGE ADFÆRDSKLAGESAGER

Meget kritisabelt at polititjenestemand optrådte råbende, truende og fik en borger til at sige: ”Undskyld, Hr. Betjent”.
331-519-20

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) skældte ud, kastede ham hårdt ned i jorden, satte sig oven på ham og pressede underarmen mod hans hals, mens P råbte til B, at han skulle sige: ”Undskyld, Hr. Betjent”. P afviste, at der havde været fysisk kontakt mellem ham og B i forbindelse med episoden og forklarede, at B faldt ved et uheld. Der var ikke vidner eller videooptagelser af episoden, men på baggrund af en lydoptagelse kunne det lægges til grund, at P blandt andet udtalte: ”Det er fandme en skam, at vi ikke var alene der” med henvisning til en tidligere episode, ”hold nu kæft med det der pis” og ”alle er imod dig. Nu får du én chance for at sige undskyld, Hr. Betjent” til B, hvorefter P fik B – som lå ned – til at sige: ”Undskyld, Hr. Betjent”.

Politiklagemyndigheden fandt, at P i forbindelse med episoden optrådte meget kritisabelt. Politiklagemyndigheden lagde navnlig vægt på, at P optrådte råbende, truende og fik B til at sige: ”Undskyld, Hr. Betjent”.

En sådan adfærd lever efter Politiklagemyndighedens opfattelse ikke op til principperne om god forvaltningsskik.

Kontrol af borgers rejsedokumenter mv. var ikke udtryk for diskrimination
333-45-20

To polititjenestemænd (P1 og P2) standsede i forbindelse med en grænsekontrol i en luft-

havn en borger (B) og to andre personer med anden etnisk baggrund end dansk. B klagede over, at det var et udtryk for diskrimination, at P1 og P2 havde bedt ham om at fremvise sit pas samt forespurgt ham om, hvad han skulle i Danmark.

Politiklagemyndigheden vurderede, at der ikke var grundlag for at udtale kritik af politiets adfærd og lagde navnlig vægt på oplysningerne om den pågældende grænsekontrol og formålet med denne, herunder at der var tale om en kontrol, som er nærmere reguleret af både nationale og internationale regler.

På den baggrund fandt Politiklagemyndigheden, at der ikke var grundlag for at fastslå, at P1 og P2 i forbindelse med kontrollen af B’s rejsedokumenter havde til hensigt at optræde diskriminerende, eller at kontrollen af B i øvrigt var begrundet i usaglige hensyn.

Polititjenestemand dialog med borger på Facebook var meget kritisabel
336-542-19

En borger (B) klagede over, at en polititjenestemand (P) havde kommenteret nogle Facebook-opslag, som B havde delt på sin profil vedrørende en demonstration, på en nedladende og hånlige måde, og at P havde taget åbenlyst politisk parti på sin Facebook side. Dialogen mellem B og P på Facebook udsprang af en politiforretning, hvor P havde været på arbejde som dialogbetjent.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P’s udtalelser på Facebook var fremsat af P i hans egenskab af polititjenestemand, og at P derfor var trådt i tjeneste i forbindelse med dialogen med B på Facebook.

P havde blandt andet kommenteret B’s opslag med følgende:

”Hvis man ikke vidste bedre, så skulle man altså tro, at du havde et crush på mig, [B] 😊 Alt den omtale. Jeg bliver helt forlegen ❤️ [...]”,

”Haha, det begynder sgu at blive komisk [😊 😊 [...]”, ”[...] Sgu egentlig rart at se, at du famler i blinde efter argumenter, som skal understøtte din personlige jagt efter manden, men for mig udstiller du dig selv gang på gang. Igen. Det er lidt komisk 😊” og

” [...] Som supplement til den episode kan jeg fortælle, at jeg og mine kolleger har foretaget flere underretninger og hjemmebesøg hos de forældre til nogle af drengene, som deltog i denne ballade”.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P under dialogen på Facebook optrådte meget kritisabelt.

Det følger af grundprincipperne for polititjenestemænd, at de bør optræde på en måde, der så vidt muligt styrker tillidsforholdet til borgerne, ligesom politipersonale bør undgå at bringe sig i situationer, der kan forringe borgernes tillid til politiet som offentlig myndighed.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P i situationen ikke optrådte i overensstemmelse med disse principper og lagde navnlig lagt vægt på, at flere af P’s kommentarer på Facebook, der var tilgængelige for en bredere kreds, kunne opfattes som nedladende, og at P på Facebook kom med konkrete oplysninger om politiets tiltag over for forældre til nogle af de drenge, som havde været til stede ved demonstrationen.

Kritisabelt at polititjenestemand oprettede profil på en datingside sammen med profiltekst af seksuel karakter med utvetydige henvisninger til politiet
336-737-19

En polititjenestemand (P) oprettede en datingprofil på Scor.dk under brugernavnet ”Police;”. Under profilen lagde P et billede op af et politiembleme, ligesom P lagde en tekst op af seksuel karakter, herunder med oplysningen om, at han til daglig var polititjenestemand og ønskede at udnytte ”det fryns”, der følger med. Profilteksten var endvidere underskrevet ”Police;”.

Politiklagemyndigheden vurderede, at P var trådt i tjeneste og lagde bl.a. vægt på, at der var en utvetydig henvisning til politiet i profiltekst og billede, og at profilen kunne ses af alle personer, der havde oprettet og betalt for en medlemsprofil på Scor.dk, ligesom P havde korresponderet med flere personer under brugernavnet ”Police;”, samt at han gentagne gange omtalte brugen af uniform og uniformsgenstande i samtaler af seksuel karakter.

Politiklagemyndigheden vurderede på baggrund af sagens oplysninger, at P havde optrådt kritisabelt, idet P ved oprettelsen og anvendelsen af datingprofilen ”Police;” på Scor.dk optrådte på en måde, der var egnet til at forringe borgernes tillid til politiet som offentlig myndighed.

Sagen er afgjort disciplinært med en irrettesættelse.

Færdselssager

HASTIGHEDSOVERTRÆDELSER

Bøde for hastighedsoverskridelse 3141-163-18

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for at have ført en patruljevogn med mindst 59 km/t, selvom hastigheden det pågældende sted ikke måtte overstige 50 km/t. P forklarede blandt andet, at han var kommet lidt for sent afsted til en planlagt ransagningsaktion, hvor der skulle ransages samtidigt flere steder, hvorfor han var nødt til at køre udrykningskørsel for at nå frem i tide. Han forklarede endvidere, at det ikke under briefing havde været diskuteret, om man måtte køre udrykningskørsel under aktionen. P blev registreret i den automatiske trafikkontrol 18 minutter før, at ransagnings-aktionen skulle iværksættes, og ca. 7 kilometer fra ransagningsstedet, og køretiden herfra til ransagningsstedet var ca. 11 minutter.

Retten fandt P skyldig i taltalen og idømte ham en bøde på 1.000 kr.

Frifindelse for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen 3141-335-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have kørt udrykningskørsel i en uniformeret patruljevogn uden at anvende udrykningssignaler med en hastighed på mindst 96 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 70 km/t. P forklarede blandt andet, at

patruljen observerede et modkørende køretøj, som foretog et ryk ud mod midten af vejen, hvorfor de besluttede at bringe det til standsning, idet de havde mistænke om eventuel spirituskørsel. P forklarede endvidere, at han ikke anvendte udrykningssignalerne under kørslen, idet de havde mistanke om eventuel spirituskørsel, og da der stort set ikke var trafik på vejen.

P blev i byretten frifundet for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen, idet retten fandt, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's skøn over, at det var nødvendigt og forsvarligt at foretage den pågældende kørsel uden anvendelse af udrykningssignalerne.

Procesbevillingsnævnet har givet afslag på statsadvokatens ansøgning om at anke dommen.

Frifindelse for overtrædelse af færdsels- loven og udrykningsbekendtgørelsen 3141-366-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en uniformeret patruljevogn med en hastighed på mindst 89 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 80 km/t. P blev subsidiært tiltalt for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have foretaget kørslen uden at anvende udrykningssignalerne. P forklarede blandt andet, at en forankørende personbil foretog et motiveret styreudslag, hvorfor han eftersatte og standsede føreren, som han mistænkte for at være spirituspåvirket.

P forklarede endvidere, at han ikke anvendte udrykningssignalerne under kørslen, idet der ikke var øvrig trafik på strækningen, og idet han ikke ville give føreren et forspring, når denne blev opmærksom på politiet.

Retten frifandt P og lagde efter en samlet vurdering vægt på, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte P's vurdering af, at det var påtrængende nødvendigt at undlade at overholde færdselslovens hastighedsregler for at bringe den pågældende bil til standsning med henblik på at konstatere, hvorvidt føreren var spirituspåvirket, ligesom der ikke var grundlag for at tilsidesætte P's vurdering af, at den konkrete kørsel uden anvendelse af udrykningssignaler var proportional i forhold til opfyldelse af formålet med udrykningskørslen.

Procesbevillingsnævnet har givet afslag på statsadvokatens ansøgning om at anke dommen.

Bøde for overtrædelse af udryknings- bekendtgørelsen 3141-409-19

En polititjenestemand (P) blev som fører af en uniformeret patruljevogn målt til at have kørt mindst 66 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 50 km/t. P forklarede blandt andet, at han eftersatte en personbil, som blev ført usikkert og slingrede, hvorfor han mistænkte føreren for at foretage sig noget strafbart. P kørte i den forbindelse op til personbilen og konstaterede, at føreren

var "begravet" i radioen, hvorfor han undlod at bringe personbilen til standsning. P forklarede endvidere, at han ikke anvendte udrykningssignalerne, idet han havde til hensigt at køre op til personbilen for at se, hvad føreren foretog sig uden at gøre opmærksom på sig selv.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, men at betingelserne for at undlade at anvende udrykningssignalerne ikke var til stede og udstedte et bødeforelæg på 1.000 kr., som P vedtog.

Tiltalefrafald for hastighedsoverskridelse 3141-464-19

En polititjenestemand (P) blev som fører af sin egen private personbil målt til at have kørt mindst 57 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 50 km/t. Hastighedsoverskridelsen skete i forbindelse med, at P eftersatte en personbil, som blandt andet slingrede og var ved at påkøre en kantsten, hvorfor han mistænkte føreren for at være påvirket. Under eftersættelsen var P i telefonisk kontakt med politiet, som han guidede frem til personbilen.

Statsadvokaten fandt, at eftersættelsen ikke var påkrævet ud fra uopsættelige hensyn som nævnt i færdselslovens § 7, stk. 4, ligesom der ikke under kørslen blev anvendt en hvid dug som påkrævet, såfremt udrykningskørsel skal foretages i et privatejet køretøj. →

Statsadvokaten fandt endvidere, at betingelserne for udrykningskørsel af hensyn til udførelse af en politimæssig opgave var opfyldt, men at kørslen ikke kunne anses for omfattet af udrykningsbekendtgørelsen.

Under hensyn til, at overtrædelsen skete med henblik på, at politiet kunne pågribe den eftersatte bilist, fandt statsadvokaten, at der forelå så formildende omstændigheder, at tiltale kunne frafaldes og lagde navnlig vægt på, at der var tale om en mindre overskridelse af hastighedsbegrænsningen, samt at P var i dialog med politiet for at få en patrulje frem til stedet.

Bøde for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen

3141-493-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført en civil patruljevogn med en hastighed på mindst 82 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 70 km/t. P blev subsidiært tiltalt for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen ved at have foretaget kørslen uden at anvende udrykningssignalerne. P forklarede blandt andet, at han havde observeret en kendt kriminel i en forankørende bil, som han ønskede at bringe til standsning. P forklarede endvidere, at han forgæves havde forsøgt at få "sylvetøjsglasset" løsnet, men at det sad fast med nogle magneter på gulvet foran passagersædet, samt at han undlod at aktivere udrykningshornet, da han kørte i en civil patruljevogn, hvorfor han skønnede, at brugen i situationen var uhensigtsmæssig, idet andre bilister ikke kunne se, hvor lyden kom fra.

Byretten frifandt P for overtrædelse af færdselsloven, idet retten fandt, at betingelserne for at køre udrykningskørsel var opfyldt, men idømte P en bøde på 1.000 kr. for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen og lagde vægt på, at der var tale om en meget befærdet vej, og at kørslen fandt sted om formiddagen.

Bøde for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen

3141-607-20

En polititjenestemand (P) blev som fører af en uniformeret patruljevogn målt til at have kørt mindst 69 km/t, hvor den højest tilladte hastighed var 50 km/t. P forklarede blandt andet, at han havde observeret en personbil, hvis fører ikke anvendte sikkerhedssele.

P forklarede endvidere, at udrykningskørslen skete uden anvendelse af udrykningssignalerne, idet der var fri passage helt op til køretøjet.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt i situationen, men at betingelserne for at undlade at anvende udrykningssignaler ikke var til stede og udstedte et bødeforelæg på 1.000 kr., som P vedtog.

FÆRDELSUHELD

Patruljevogn påkørte cyklist under venstresving

3143-477-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven ved i en civil patruljevogn at have pågegyndt et venstresving uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed og under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden samt uden at sikre sig, at det kunne ske uden ulempe for modkørende færdsel, hvorved der skete sammenstød med en modkørende cyklist, der pådrog sig skader på ansigtet, hoften og hånden.

Retten fandt P skyldig i tiltalen og idømte P en bøde på 1.000 kr. og en betinget frakendelse af førerretten. Vedrørende strafudmålingen bemærkede retten, at den sædvanlige bøde på 2.500 kr. var nedsat til 1.000 kr. under henvisning til straffelovens § 82, nr. 13, idet sagsbehandlingstiden på over 2 år i så væsentligt omfang havde oversteget det rimelige.

Patruljevogn påkørte en personbil bagfra

3143-519-19

En polititjenestemand (P) påkørte ved lav hastighed en personbil bagfra. P forklarede blandt andet, at han under kørslen rettede sin opmærksomhed mod forhold uden for patruljevognen og efterfølgende op i bakspejlet mod en anholdt bag i patruljevognen, hvorfor han ikke opdagede, at en forankørende personbil holdt stille.

Statsadvokaten udstedte et bødeforelæg til P på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven, idet P havde undladt at udvise agtpågivenhed

og afpasse afstanden til den forankørende personbil. P vedtog bødeforelægget.

Færdselsuheld i lyskryds

3143-596-19

En polititjenestemand (P) kørte udykningskørsel i en uniformeret patruljevogn under anvendelse af udyknings signalerne, idet patruljen havde observeret en motorcyklist uden hjelm, som kørte over for rødt lys. P førte i den forbindelse patruljevognen frem for rødt lys i et kryds, hvorved der skete sammenstød med en tværgående personbil (T).

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udykningskørsel var til stede og standsede efterforskningen i sagen.

Statsadvokaten lagde blandt andet vægt på, at det fremgår af færdselsloven, at når der ved kørsel med udykningskøretøj anvendes lyd- og lyssignaler, skal andre trafikanter i god tid holde vejen åben for køretøjet, ligesom kørende om nødvendigt skal standse. Statsadvokaten lagde endvidere vægt på, at T havde været opmærksom på lydsignaler fra et udykningskøretøj, men at T ikke kunne vurdere udykningskøretøjets placering, ligesom T kunne høre en bil, der accelerede i høj fart, hvorefter T til trods herfor kørte ind i det lysregulerede kryds. Statsadvokaten lagde endelig vægt på, at P standsede helt op og orienterede sig i begge retninger, inden P kørte ud i krydset, og at P længere ude i krydset igen orienterede sig og i den forbindelse bemærkede T, hvorefter han forsøgte at lave en undvigemanøvre, samt at udykningskørsel altid indebærer en forøget risiko for uheld, hvorfor føreren af udykningskøretøjer i sådanne situationer må indrømmes en vis margin for mindre fejlskøn.

Færdselsuheld i forbindelse med fremkørsel for rødt lys

3143-599-19

En polititjenestemand (P) blev tiltalt for overtrædelse af færdselsloven og udykningsbekendtgørelsen ved under udykning til en hastende politimæssig opgave at have ført en uniformeret patruljevogn mod rødt lys ind i et kryds uden at optræde hensynsfuldt samt udvise agtpågivenhed og ganske særlig forsigtighed, uden at aktivere udykningshornet samt uden at nedsætte hastigheden så meget, at der straks kunne standses for tværgående trafik, hvorved der skete sammenstød med en personbil. Der skete ved sammenstødet betydelig materiel skade.

P blev frifundet for ikke at have aktiveret udykningshornet, idet P havde forklaret, at patruljebilens systemer først var klar til at aktivere udykningshornet kort før lyskrydset, og at dette ikke ville være hensigtsmæssigt i forhold til den øvrige færdsel.

På baggrund af en række vidneforklaringer tilsidesatte retten P's forklaring om, at han kørte frem i krydset med lav hastighed og lagde til grund, at P kørte frem i krydset for rødt lys uden at udvise ganske særlig forsigtighed, uden at nedsætte hastigheden så meget, at P straks kunne standse for eventuel tværgående trafik og uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed. Retten lagde i den forbindelse vægt på, at P havde fravalgt at igangsætte udykningshornet, og at det var dagslys.

Retten idømte herefter P en bøde på 2.000 kr. for overtrædelse af udykningsbekendtgørelsen og fandt, at der henset til formuleringen af bekendtgørelsen ikke var grundlag for tillige at citere færdselsloven.

Frifindelse for sammenstød

3143-721-19

En polititjenestemand (P) førte en civil patruljevogn ad en motorvej i anden vognbane, hvorunder der skete et sammenstød med en forankørende personbil. P forklarede blandt andet, at personbilen trak ud foran ham og stjal hans sikkerhedsafstand, samt at han vurderede, at det ville være uforsvarligt at foretage opbremsning, idet han havde en anden personbil liggende tæt bag ham. P forklarede desuden, at han derfor slækkede lidt på gassen for at skabe afstand til personbilen, men at personbilen kort efter foretog en opbremsning, hvorefter der skete et sammenstød. Føreren af personbilen forklarede blandt andet, at der havde været god plads, da hun trak ud i anden vognbane, samt at hun bremsede og holdt stille, hvorefter hun blev påkørt bagfra.

Statsadvokaten udstedte et bødeforelæg til P på 2.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven, idet P ikke havde afpasset afstanden til den forankørende personbil på en sådan måde, at der ikke var fare for påkørsel, hvis den forankørende personbil standsede eller nedsatte hastigheden.

Byretten frifandt P og bemærkede i den forbindelse, at objektivt set var afstanden mellem køretøjerne ikke tilstrækkelig til, at der ikke var fare for påkørsel, såfremt personbilen standsede. Retten fandt imidlertid, at det ikke kunne afvises, at personbilen kørte ud foran patruljevognen, og at P ikke kunne nå på ny at etablere en passende sikkerhedsafstand, før personbilen bremsede kraftigt op. →

P åbnede dør i patruljevognen ud foran cyklist

3143-802-19

En polititjenestemand (P) skulle stige ud af en patruljevogn og åbnede i den forbindelse passagerdøren ind over en cykelsti, hvor en cyklist kom cyklende. Cyklisten kunne ikke nå at bremse, hvorved der skete sammenstød mellem cyklisten og bildøren.

Statsadvokaten fandt, at P undlod at sikre sig, at udstigningen af patruljevognen kunne finde sted på en sådan måde, at der ikke opstod fare eller ulempe, og udstedte et bødeforelæg på 1.500 kr., som P vedtog.

Færdselsuheld i forbindelse med bakning på vej

3143-810-19

En polititjenestemand (P) holdt for ubetinget vigepligt, hvorunder han foretog en bakning for at gøre plads til en venstresvingende bus. I forbindelse med bakningen påkørte P en bagvedholdende personbil. P forklarede, at han ikke havde været i stand til at orientere sig bagud, men alene i sidespejlet, idet bagrudden var dækket til af politimateriel, som var placeret i bagagerummet.

Statsadvokaten fandt, at P havde foretaget bakning uden forinden at sikre sig, at manøveren kunne udføres uden fare eller ulempe for andre, idet der skete sammenstød med en bagvedholdende personbil, og udstedte et bødeforelæg på 2.000 kr., som P vedtog.

Patruljevogn impliceret i færdselsuheld i forbindelse med u-vending

3143-889-20

En polititjenestemand (P) foretog i en civil patruljevogn uden brug af udrykningssignaler en u-vending hen over en spærreflade med henblik på at eftersætte et køretøj, som var registreret til en kvinde, men som blev ført af mand. I forbindelse med u-vendingen skete der sammenstød med en personbil.

Statsadvokaten udstedte et bødeforelæg til P på 3.500 kr., idet P foretog u-vendingen hen over spærrefladen uden at udvise ganske særlig forsigtighed og uden forinden at sikre sig, at manøveren kunne udføres uden fare eller ulempe for andre.

Statsadvokaten fandt ikke anledning til at rejse tiltale for manglende brug af udrykningssignaler, idet P iværksatte udrykningskørslen ved vendemanøveren og derfor endnu ikke have fået aktiveret signalerne.

P vedtog ikke bødeforelægget, og sagen er berammet i retten.

Færdselsuheld i forbindelse med tilsidesættelse af ubetinget vigepligt ved venstresvingning i T-kryds

3143-1069-20

En polititjenestemand (P) kørte frem i et T-kryds, hvor hvor han ville foretage et venstresving. P havde ubetinget vigepligt i T-krydset, hvor der var et igangværende vejarbejde, og hvor lysreguleringen i krydset var ude af drift. I den forbindelse skete der sammenstød med en personbil, som skulle ligeud.

Statsadvokaten har rejst tiltale mod P for overtrædelse af færdselsloven ved ikke at have overholdt sin ubetingede vigepligt. Statsadvokaten har nedlagt påstand om, at der skal ske betinget frakendelse af P's førerret.

Sagen er berammet i retten.

“

En polititjenestemand (P) skulle stige ud af en patruljevogn og åbnede i den forbindelse passagerdøren ind over en cykelsti, hvor en cyklist kom cyklende. Cyklisten kunne ikke nå at bremse, hvorved der skete sammenstød mellem cyklisten og bildøren.

ANDEN FÆRDSEL

Data fra politiets flådestyring anvendt i forbindelse med efterforskning af en række hastighedsoverskridelser 3142-7-17

En polititjenestemand (P) blev i 2019 ved byretten fundet skyldig i blandt andet syv tilfælde uden tjenstlig anledning at have overtrådt hastighedsbegrænsningerne, idet han i fem tilfælde havde ført en patruljevogn med henholdsvis 63, 73, 78, 93 og 141 km/t på steder, hvor hastighedsbegrænsningen var 50 km/t, i et tilfælde havde kørt 101 km/t på et sted, hvor hastighedsbegrænsningen var 70 km/t, og i et tilfælde havde kørt 205 km/t på en motorvej, hvor hastighedsbegrænsningen var 110 km/t.

Politiklagemyndigheden havde i forbindelse med efterforskningen af sagen fra Rigspolitiet indhentet data fra patruljevognens flådestyring.

Polititjenestemanden blev på baggrund af dataene fra flådestyringen idømt en bøde for overtrædelserne, der var udregnet på baggrund af størrelserne af hastighedsoverskridelserne, og en ubetinget frakendelse af førerretten.

Dommen blev anket til Østre Landsret, som i 2020 afsagde dom i sagen og i den forbindelse blandt andet anførte, at da der ikke forelå nærmere oplysninger om det anvendte flådestyringssystem, herunder om hvordan data sendes, registreres og bearbejdes, samt om der er faktorer, som kan have betydning for nøjagtigheden af de registrerede data, fandt landsretten, at de registrerede oplysninger i flådestyringssystemet fra patruljevognens GPS ikke gav et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at anse det for bevist, at polititjeneste-

manden havde kørt med de hastigheder, han var tiltalt for. Landsretten anførte endvidere, at oplysningerne i flådestyringssystemet i sammenhæng med andre oplysninger på den baggrund alene kan indgå som et element i bevisvurderingen.

På baggrund af vidneforklaringer og i et vist omfang P's egen forklaring sammenholdt med flådestyringssystemets udvisende fandt landsretten, at polititjenestemanden i de syv tilfælde havde overtrådt hastighedsbestemmelserne, men straffen for de enkelte overtrædelser blev alene fastsat til minimumsbøden på 1.000 kr., idet hastigheden ikke kunne fastlægges. P blev endvidere på den baggrund frifundet for påstanden om frakendelse af førerretten.

Ulovlig parkering og kørsel mod ensretningen 3146-65-19

En borger anmeldte en polititjenestemand (P) for kørsel mod ensretningen og ulovlig parkering i forbindelse med, at en politipatrulje skulle hente pizzaer. P forklarede blandt andet, at han havde kørt mod ensretningen og standset inden for en afstand af 10 meter fra en tværgående kørebanes kant, idet patruljen skulle hente pizzaer.

Statsadvokaten fandt, at P i forbindelse med parkeringen havde overtrådt færdselsloven ved at parkere inden for en afstand af 10 meter fra en tværgående kørebanes kant, men statsadvokaten rejste ikke tiltale herfor, idet det følger af færdselsloven, at en afgift for denne overtrædelse skal pålægges ved en skriftlig meddelelse til føreren, der anbringes på køretojet eller overgives til føreren, hvorfor der ikke efterfølgende kunne tildeles P en

parkeringsafgift for forseelsen. Statsadvokaten fandt dog anledning til at kritisere P for parkeringen.

Statsadvokaten fandt endvidere, at parkeringen ikke var sket på et sådant sted eller på en sådan måde, at der var grundlag for at rejse tiltale.

Statsadvokaten udstedte endelig et bødeforelæg på 2.000 kr. til P for kørslen mod ensretningen.

P vedtog bødeforelægget.

Tiltalefrafald for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen 3146-74-19

En polititjenestemand (P) foretog en U-vending hen over en spærreflade ved et kryds, idet patruljen havde observeret, at en bilist førte sin bil, mens han benyttede en håndholdt mobiltelefon, hvorfor de ønskede at bringe ham til standsning. P forklarede, at han påbegyndte udrykningskørslen og foretog en U-vending over spærrefladen uden anvendelse af udrykningssignaler.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, men at betingelserne for at undlade at anvende udrykningssignalerne ikke var opfyldt, idet patruljen allerede havde observeret, at bilisten benyttede håndholdt mobiltelefon, hvilket var grunden til, at P satte efter bilisten for at bringe ham til standsning.

Statsadvokaten meddelte P et tiltalefrafald for overtrædelse af udrykningsbekendtgørelsen, idet der ikke var holdepunkter for, at P skulle have undladt at udvise den fornødne agtpågi-

venhed og forsigtighed under manøvre, som P under den helt korte eftersættelse foretog i strid med færdselsloven, hvorfor forholdet var af ringe strafværdighed.

Udrykningskørsel i privat personbil uden anvendelse af udrykningslygte 3146-77-19

En polititjenestemand (P) observerede en knallert, som han vurderede kørte hurtigere end det tilladte, hvorfor han i sin private personbil kørte efter knallerten med henblik på at bringe denne til standsning. P blev i den forbindelse anmeldt for at have foretaget en overhaling uden anvendelse af udrykningssignaler ca. 100 meter før et helleanlæg, således at anmelder måtte bremse rigtig hårdt op, så der ikke skete et færdselsuheld.

P forklarede blandt andet, at han ikke havde udrykningshorn monteret i bilen, men at han havde et blåt blink, som han kunne lægge op i forruden.

Statsadvokaten fandt, at betingelserne for udrykningskørsel var opfyldt, men at betingelserne for at undlade at anvende udrykningslygten ikke var til stede og udstedte et bødeforelæg på 1.000 kr.

Statsadvokaten besluttede endvidere at standse efterforskningen for så vidt angik overhalingen.

P vedtog ikke bødeforelægget, og sagen er berammet i retten. →

“

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 1.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven ved ikke at have udvist tilstrækkeligt agtpågivenhed under kørslen.

Patruljevogn trillede ind i personbil på tankstation 3146-83-19

En polititjenestemand (P) kørte ind på en tankstation og standsede patruljevognen ud for en tankstander, hvorefter P og passageren i patruljevognen gik ind i tankstationens kiosk. Herefter trillede patruljevognen frem og påkørte ved lav hastighed en personbil, der holdt parkeret i en parkeringsbås foran patruljevognen. P og passageren kom umiddelbart herefter ud til patruljevognen og kørte fra stedet efter kortvarigt at have besigtiget patruljevognen og den påkørte personbil.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 6.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven, idet han som fører af patruljevognen forlod denne uden forinden at sikre sig, at patruljevognen ikke kunne sætte i gang af sig selv, hvorefter patruljevognen trillede frem og ramte det foran parkerede køretøj, hvorved der skete skader på dette køretøj, og idet han efter at have besigtiget køretøjerne forlod stedet uden at underrette skadelidte eller øvrige tilstedeværende personer.

P vedtog ikke bødeforelægget, og sagen afventer berømmelse i retten.

Anklager udviste manglende agtpågivenhed i forbindelse med kørsel til retten 3146-111-20

En anklager (A), der i en bil var på vej til et retsmøde, smurte creme i ansigtet eller lignende under kørslen og slingrede derved fra side til side og var flere gange ude over kantlinjen og inde over midterlinjen.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 1.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven ved ikke at have udvist tilstrækkeligt agtpågivenhed under kørslen.

A vedtog bødeforelægget.

Data fra politiets flådestyring anvendt i forbindelse med efterforskning af hastighedsoverskridelse 311-316-19

En polititjenestemand (P) blev af en arrestant (A) anmeldt for under en transport af A at have overtrådt færdselsloven ved at have kørt 94 km/t på et sted, hvor den højest tilladte hastighed var 70 km/t.

Data indhentet fra Politiets Flådestyringssystem viste blandt andet, at patruljevognen i forbindelse med den anmeldte episode var blevet registreret ført med hastigheder over det tilladte på flere steder, herunder at patruljevognen på en strækning med en hastighedsbegrænsning på 70 km/t. blev ført med en hastighed på 92 km/t.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg til P på 1.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven ved at have ført patruljevognen med en højere hastighed end den tilladte.

P vedtog ikke bødeforelægget, og sagen er berammet i retten.

Supplerende oplysninger vedrørende sager omtalt i tidligere beretninger

BERETNINGEN FOR 2016

Tibet-sagen

DUP-2015-3130471 og DUP-2015-313-0510

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2016, side 28, beretningen for 2017, side 42 og 44, beretningen for 2018, side 42 samt beretningen for 2019, side 50.

Sagen er fortsat under efterforskning.

BERETNINGEN FOR 2018

UDRYKNINGSSAGER

Mand død i politiets varetægt

322-4-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2018, side 18.

Statsadvokaten indstillede efterforskningen, og Rigsadvokaten har stadfæstet afgørelsen.

STRAFFESAGER

Polititjenestemand sigtet for vold

311-47-17

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2018, side 25 og beretning for 2019 side 54.

P blev i byretten idømt 60 dages betinget fængsel. Dommen blev anket til landsretten, som frifandt P.

Anvendt politilegitimation til at opnå rabat på øl

313-234-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2018, side 23 og beretningen for 2019 side 54.

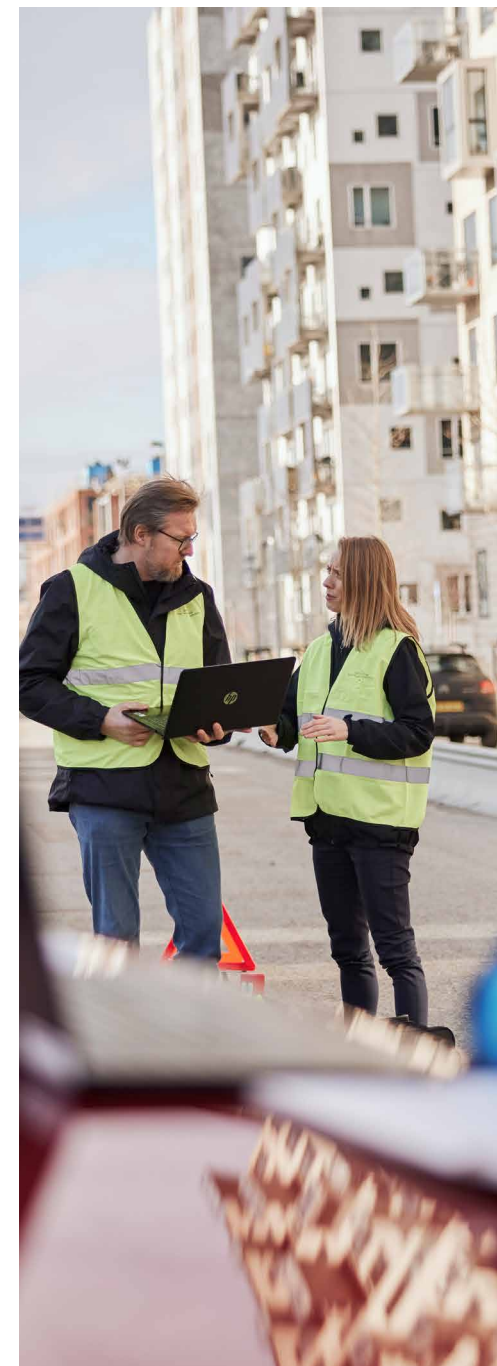
Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen.

Vådeskud under indtrængningsøvelse

317-64-17

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2018, side 24 og beretningen for 2019 side 54.

Landsretten stadfæstede dommen. Procesbevillingsnævnet gav P tilladelse til at anke dommen til Højesteret, som stadfæstede dommen.

BERETNINGEN FOR 2019

UDRYKNINGSSAGER

Borger ramt af skud fra tjenestepistol 321-13-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 20.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Person ramt af skud i armen 321-15-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 20.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Borger ramt af skud fra tjenestepistol 321-16-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 20.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Person kom alvorligt til skade 323-17-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 20.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Borger stak sig selv i brystet med kniv under politiforretning 324-15-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 21.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Mand død under politiforretning 324-16-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 21.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Kvinde blev livløs i detentionen 325-17-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 21.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen. Sagen er afgjort disciplinært med en advarsel.

Borger ramt af skud 325-18-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 21.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

Mand sprang ud fra togbro 325-19-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 21.

Statsadvokaten har indstillet efterforskningen.

STRAFFESAGER

Polititjenestemand tiltalt for vold mod arrestant

311-324-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28.

P blev i byretten idømt fængsel i 60 dage. Dommen blev anket til landsretten, som frifandt P.

Polititjenestemand foretog opslag på ekskærestes ven

312-69-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 23.

Statsadvokaten udstedte et bødeforlæg på 2.500 kr., som P vedtog.

Sigtelse for videregivelse af fortrolige oplysninger samt registermisbrug

312-83-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 29.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagen, som afventer berømmelse.

Polititjenestemand tiltalt for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger til en borgers forældre

312-87-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 30.

P blev i byretten idømt fire dagbøder á 250 kr. Dommen blev med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til landsretten. Landsretten idømte P fire dagbøder á 500 kr.

Lovligheden af en knallert blev ikke nærmere undersøgt

313-197-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 24.

P1 og P2 blev i byretten idømt 12 dagbøder á kr. 250 kr. Landsretten har stadfæstet byrettens dom.

Polititjenestemand sigtet for pligtforsømmelse og registermisbrug

313-208-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 25.

P blev frifundet i byretten.

Polititjenestemand tiltalt for registermisbrug

313-309-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 25.

P blev i byretten idømt 5 dagbøder på hver 700 kr. Byrettens dom er med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til landsretten, hvor sagen er berømmet.

Bøde til polititjenestemand, der afgav vådeskud på et kontor

313-262-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28.

P blev i byretten idømt fem dagbøder á 500 kr. Dommen blev med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til landsretten, som frifandt P.

Påtaleopgivelse i sag om pligtforsømmelse

313-269-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 25.

Sagen er afgjort disciplinært med en bøde på 3.000 kr.

Politikadet sigtet for overtrædelse af knivloven

317-293-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 31.

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen.

Tyveri og stillingsmisbrug

DUP-313-340-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 30.

P har frafaldet anken.

Sigtelse for en række opslag i POL-INTEL-Finder

313-358-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 26.

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Stillingsmisbrug under privat uoverensstemmelse på hospital

313-390-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 26.

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen.

Polititjenestemand sigtet for stillingsmisbrug og pligtforsømmelse

313-397-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27. →

Statsadvokaten har opgivet påtale i sagen. Politiklagemyndigheden har indledt en adfærdsklagesag.

Bestikkelse og stillingsmisbrug

313-403-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 31

Sagen afventer statsadvokatens afgørelse.

Registeropslag i en sag, hvor polititjenestemand selv var sigtet

313-459-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27.

Statsadvokaten udsendte et bødeforlæg på 3.500 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 5.000 kr.

Polititjenestemand dømt for opbevaring af et afkortet hagtgevær i et uaflåst garderobeskab på en politigård

317-39-17

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27.

Byrettens dom blev med Procesbevillingsnævnets tilladelse anket til landsretten, som stadfæstede dommen.

Urigtig erklæring i politirapport

317-145-18

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 27.

Sagen er berammet i retten.

Polititjenestemand sigtet for tyveri af sodavand i arbejdstiden

317-279-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 30.

P blev i byretten idømt 4 dagbøder på hver 125 kr. Landsretten stadfæstede dommen.

Polititjenestemand sigtet for at have stjålet kreditkort og kontanter

317-285-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 30.

Sagen er fortsat under efterforskning.

Vådeskud i våbenrum

317-290-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28.

P blev i byretten idømt 10 dagbøder á 250 kr. P har søgt Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at anke dommen til landsretten.

Polititjenestemand tiltalt for tyveri af ventiladaptere

317-291-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 31.

P blev frifundet i byretten.

Afgivelse af vådeskud

317-294-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28.

Statsadvokaten rejste tiltale for pligtforsømmelse.

P blev frifundet i byretten.

Blufærdighedskrænkelser af kolleger

317-320-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 31.

Statsadvokaten har rejst tiltale i sagen, som afventer berømmelse i retten.

Polititjenestemand ramte sig selv i hånden med et vådeskud

317-326-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 28.

Statsadvokaten udsendte et bødeforlæg på 2.500 kr., som P vedtog.

Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.250 kr.

*FÆRDSELSSAGER***Udrykningskørsel uden anvendelse af udrykningssignaler**

3141-397-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 33.

Procesbevillingsnævnet gav statsadvokaten tilladelse til at anke dommen til landsretten, som stadfæstede byrettens dom om frifindelse.

Polititjenestemand overholdt ikke ubetinget vigepligt

3143-485-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 34.

P blev i byretten idømt en bøde på 2.000 kr.

*ADFÆRDSKLAGESAGER***Kritisabelt at træde i tjeneste under en privat uoverensstemmelse**

336-619-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 47.

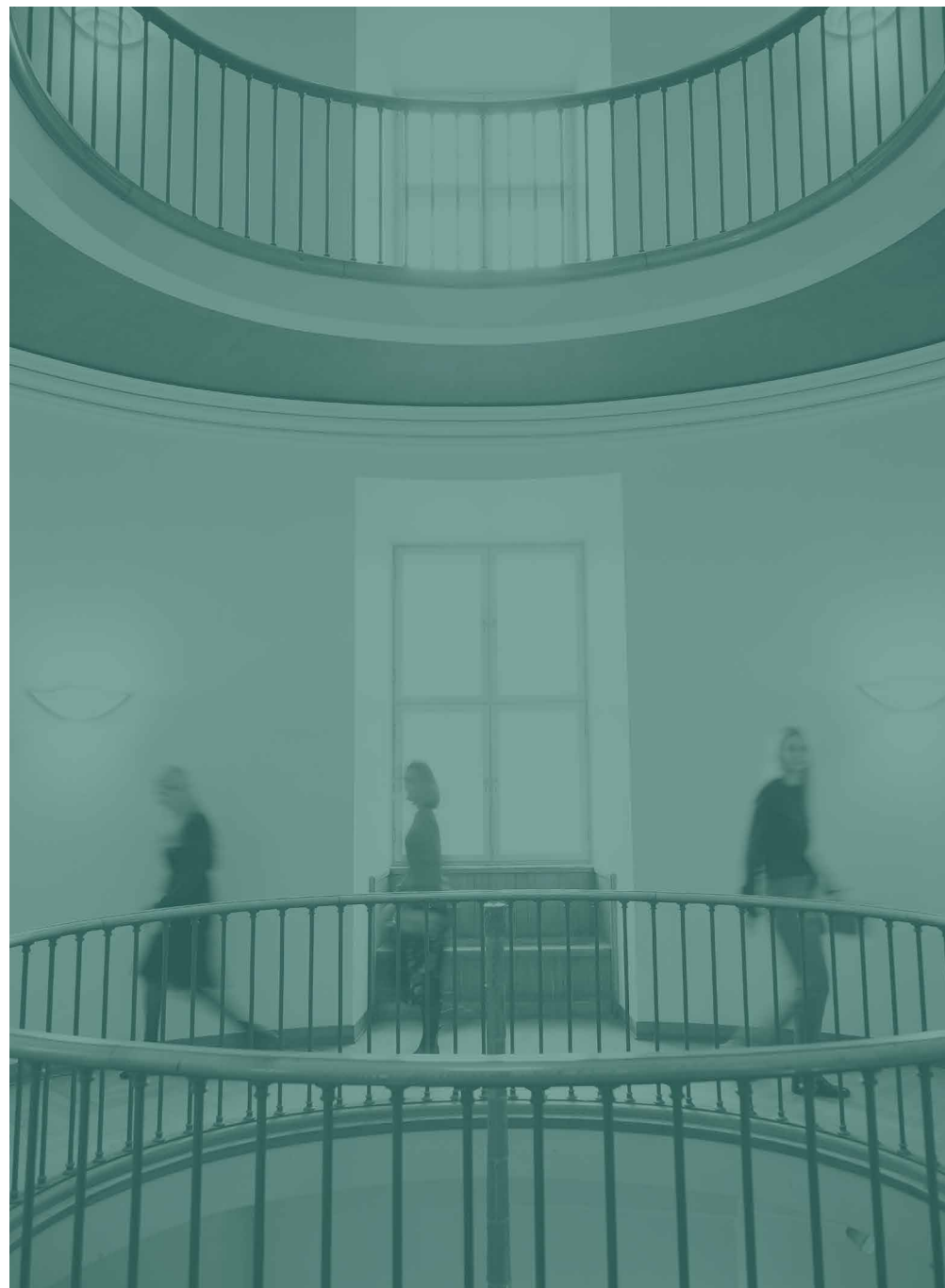
Sagen er disciplinært afgjort med en bøde på 1.200 kr.

Kritisabelt at slæbe en borger ud fra et bibliotek

337-33-19

Sagen er omtalt i årsberetningen for 2019, side 39.

Sagen er afgjort uden disciplinær forfølgning.

Året i tal

Statistisk opgørelse over indkomne og afsluttede sager

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2020 modtaget 3279 sager, hvoraf 2268 sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. De øvrige 1011 sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser, eksempelvis klager over politiets dispositioner eller ansøgninger om aktindsigt.

Indkomne og afgjorte sager er opgjort pr. politikreds, jf. tabellerne 2, 4-6 og 8.

1. Statistik over indkomne politiklagesager

De 2268 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper:

- 35 % vedrører klager over politipersonalets adfærd
- 23 % vedrører anmeldelse om strafbart forhold
- 41 % vedrører færdselslovsovertrædelser
- 1 % er undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2.

2. Udviklingen i antallet af registrerede klager/anmeldelser

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret registreret 526 straffesager mod politiper-

sonale, hvilket svarer til en stigning på 8,7 % i forhold til 2019. Der ses endvidere en stigning i antallet af indkomne klager over politipersonalets adfærd i beretningsåret fra 711 sager i 2019 til 788 sager i 2020, svarende til 10,8 %. Politiklagemyndigheden oplevede også i 2019 en stigning i antallet af indkomne adfærdsklager. Stigningen var på 16,6 % i forhold til 2018, hvor der blev registreret 610 adfærdsklager. Der ses i 2020 en stigning i antallet af anmeldelser om færdselslovsovertrædelser på 4,2 % i forhold til 2019, hvor der blev registreret 901 færdselssager mod 939 sager i 2020.

Der er i 2020 registreret 15 sager omhandlede undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. I beretningsårene 2018 og 2019 blev der registreret henholdsvis 20 og 14 sager.

3. Statistik over afgjorte politiklagesager

Der er i beretningsåret afgjort 2142 sager efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. I 2018 og 2019 afgjorde Politiklagemyndigheden henholdsvis 1709 og 2131 sager.

3.1 Statistik over afgjorte straffesager

Statistikken over afgjorte straffesager indeholder oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden har afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1 samt oplysning

om sager, hvor statsadvokaten har indstillet efterforskningen eller opgivet påtale. Endvidere indgår der i statistikken oplysning om de sager, hvor statsadvokaten har fundet, at der var grundlag for at rejse tiltale. Kategorien af sager med tiltalegrundlag omfatter sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg, meddelt tiltalefrafald samt sager, hvor polititjenestemanden er tildelt en advarsel. Færdsels-sager er behandlet særskilt under punkt 3.2.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 534 straffesager, der er afgjort i 2020, er 162 dage.

Politiklagemyndigheden har i 291 af de afgjorte straffesager i 2020 afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1, eller henlagt sagen efter indledende undersøgelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i disse sager har været 36 dage.

243 af de afgjorte straffesager har efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden været fremsendt til de regionale statsadvokater med henblik på vurdering af tiltalespørgsmålet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager i gennemsnit været 256 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har anvendt 56 dage til vurdering af tiltalespørgsmålet. Den samlede sagsbehandlingstid har således i gennemsnit været 312 dage. →

Politiklagemyndigheden har i beretningsåret 2020 modtaget

3279

Sager, hvoraf

2268

sager er vurderet til at være omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. De øvrige

1011

sager vedrørte andre typer af klager/henvendelser

26 af afgørelserne, hvor Politiklagemyndigheden i beretningsåret har afvist anmeldelsen i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 1, har været påklaget til statsadvokaten. Ved årsskiftet havde statsadvokaten i 16 tilfælde tiltrådt Politiklagemyndighedens afgørelse. 10 sager var ved årsskiftet stadig verserende ved statsadvokaten.

43 af afgørelserne truffet af statsadvokaterne i beretningsåret har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i 35 af sagerne tiltrådt statsadvokatens afgørelse og i 1 sag omgjort afgørelsen. 7 sager var ved årsskiftet stadig verserende.

3.2 Statistik over afgjorte færdselssager

Statistikken over afgjorte færdselssager indeholder ud over de under punkt 3.1 nævnte afgørelsestyper endvidere oplysning om sager, hvor politidirektørerne har truffet afgørelse i medfør af retsplejelovens § 1020 b. Endelig indgår der i statistikken oplysning om sager, hvor der er tale om f.eks. mindre færdselssager, hvor der ikke er formodning for, at et strafbart forhold er begået.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for 635 af de 884 afgjorte færdselssager er 133 dage. 249 færdselssager afgjort af politidirektørerne er ikke medregnet i Politiklagemyndighedens gennemsnitlige sagsbehandlingstid.

Politiklagemyndigheden har i 198 af de 635 afgjorte færdselssager afvist anmeldelsen efter retsplejelovens § 749, stk. 1, sendt sagen retur til politikredsen til afgørelse eller henlagt sagen efter den indledende efterforskning, idet der f.eks. har været tale om mindre forsikringskader uden tilskadekomst. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid har i disse sager været 33 dage. →

De 2268 registrerede politiklagesagers fordeling på sagstyper:

35 %

vedrører klager over politipersonalets adfærd

23 %

vedrører anmeldelse om strafbart forhold

41 %

vedrører færdselssags- overtrædelser

1 %

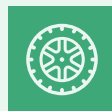
er undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2.

Afgjorte politiklagesager fordelt på sagstype

534

Straffesager

635

Færdselssager

14

**Undersøgelser
- § 1020 a, stk. 2**

710

Adfærdssager

437 af de afgjorte færdselssager har efter endt efterforskning i Politiklagemyndigheden været fremsendt til de regionale statsadvokater til vurdering af tiltalsspørgsmålet. Politiklagemyndighedens efterforskning har i disse sager i gennemsnit varet 131 dage, mens de regionale statsadvokater i gennemsnit har brugt 46 dage på vurdering af tiltalsspørgsmålet. Den samlede sagsbehandlingstid har således været 177 dage.

3.3 Statistik over afgjorte sager, der er behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2

Statistikken omfatter sager, der er behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2. Efter denne bestemmelse iværksætter Politiklagemyndigheden efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

Der er i beretningsåret i alt afgjort 14 sager behandlet efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 298 dage. Heraf har Politiklagemyndighedens undersøgelser i gennemsnit varet 210 dage. De regionale statsadvokater har i gennemsnit anvendt 88 dage til vurdering af tiltalsspørgsmålet.

En af afgørelserne truffet af statsadvokaten i beretningsåret har været påklaget til Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har i sagen tiltrådt statsadvokatens afgørelse.

3.4 Tiltalegrundlag

Tabellerne 4 - 6 viser, at der i beretningsåret er fundet tiltalegrundlag i 18 sager.

Tiltalegrundlaget for de enkelte sager fremgår af tabel 7 nedenfor.

3.5 Statistik over afgjorte adfærdssager

Statistikken over afgjorte adfærdssager indeholder oplysninger om sager, der er sluttet i politikredsene efter reglerne i retsplejelovens § 1019 k (notitsbehandling), oplysninger om afviste og tilbagekaldte klager samt oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden efter en undersøgelse har vurderet, at der ikke er grundlag for at udtale kritik. Endvidere indgår der oplysninger om sager, hvor Politiklagemyndigheden har fundet grundlag for at kritisere den enkelte polititjenestemand og sager, hvor der ikke er fundet grundlag for at udtale kritik, men hvor forholdet er fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt.

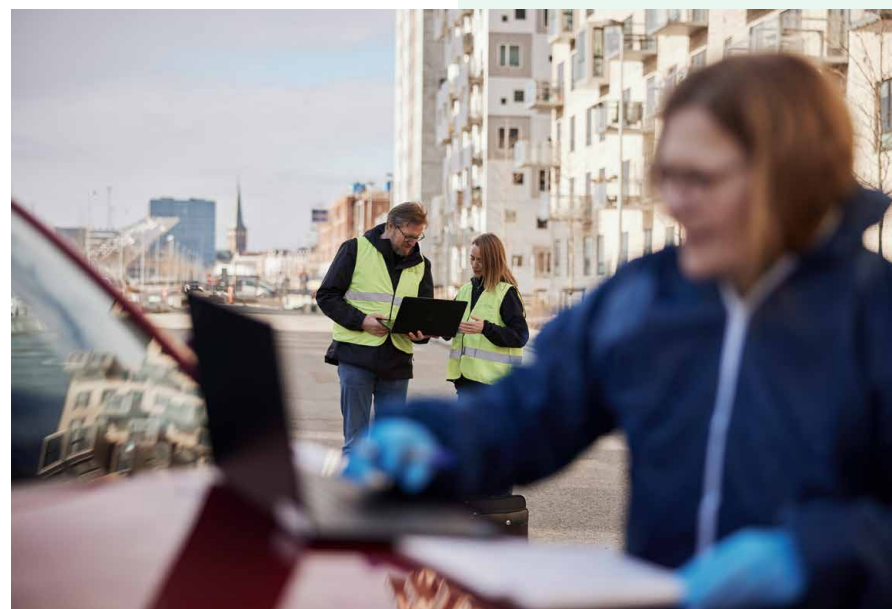
Politiklagemyndigheden har i beretningsåret afgjort 710 sager vedrørende klager over politipersonales adfærd. Heraf er 232 sager afgjort med notitsbehandling, svarende til 33 %. I 99 sager er klagen enten tilbagekaldt, afvist som forældet eller videresendt til politidirektøren til afgørelse som en dispositionsklage. Dermed resterer der 379 afgjorte sager, hvor Politiklagemyndigheden har gennemført en undersøgelse og har truffet afgørelse. Heraf er der udtalt kritik i 9 sager, svarende til 2,4 %. I 13 sager er polititjenestemandens adfærd i det pågældende forhold fundet beklageligt eller uhensigtsmæssigt, svarende til 3,4%.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 710 sager afgjort efter reglerne i retsplejelovens kapitel b er 110 dage.

Politiklagemyndighedens afgørelser i adfærdsklagesager er endelige og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. retsplejelovens § 1019 m.

4. Statistiske oplysninger vedrørende andre klager/henvendelser til Politiklagemyndigheden

Politiklagemyndigheden har i 2020 modtaget 1011 andre klager/henvendelser, der ikke er fundet omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og c. 372 af de indkomne henvendelser er i beretningsåret videresendt til politikredsene eller anklagemyndigheden til afgørelse som en klage over dispositioner. I 639 sager er der i beretningsåret truffet afgørelse om aktindsigt eller sket anden vejledning af borgeren. ■

Tabel 1

Indkomne sager fordelt på sagstype

Antal sager indkommet i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Straffesager	435 (37)	433	496	466	464	426	446	484	526
Færdselssager	430 (29)	446	456	480	547	769	717	901	939
Undersøgelser - § 1020 a, stk. 2	21 (3)	16	11	21	26	17	20	14	15
Adfærdsklagesager	726 (71)	652	651	509	508	464	610	711	788
Aktindsigtssager	8	48	60	119	132	155	187	211	230
Andre klager/henvendelser	299	503	574	622	663	686	719	696	781
Nye sager i alt	1919 (140)	2098	2248	2217	2340	2517	2699	3017	3279

Tabel 2

Indkomne sager fordelt på politikredse og sagstype

Politikreds	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Ikke specifik politikreds	Hele landet
Straffesager i alt	39	50	28	28	55	29	35	44	41	117	42	5	5	8	526
Færdselssager i alt	40	82	49	49	90	88	23	53	65	298	60	2	40	0	939
Undersøgelser - § 1020 a, stk. 2	0	3	0	1	4	0	1	0	0	5	1	0	0	0	15
Adfærdsklagesager i alt	40	106	44	56	57	42	58	42	52	251	33	3	0	4	788
Indkomne politiklagesager i 2020	119	241	121	134	206	159	117	139	158	671	136	10	45	12	2268

Afgjorte politiklagesager fordelt på sagstype

Antal sager afgjort i	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Straffesager	279 (106)	418	468	490	453	412	409	501	534
Færdselssager	274 (25)	409	408	313	475	429	566	616	635
Færdselssager - orientering*	56	52	55	32	91	244	197	252	249
Undersøgelser - § 1020 a, stk. 2	9 (3)	20	10	18	16	22	16	27	14
Adfærdsklagesager	632 (111)	715	643	516	521	432	521	735	710
Afgjorte politiklagesager i alt	1250 (245)	1614	1584	1369	1556	1539	1709	2131	2142

*Afgjort af politidirektøren i medfør af retsplejelovens § 1020 b. Politiklagemyndigheden er underrettet om afgørelsen.

Tal i parentes angiver andelen af sager, der er afgjort i 2012 af de regionale statsadvokater efter reglerne i den tidligere klageordning. Sagerne er indgået ved statsadvokaterne før den nuværende klageordning trådte i kraft.

Tablet 3

Tabel 4

Afgørelse af straffesager mod politipersonale

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Ikke specifik politikreds	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	19	21	12	10	31	19	23	27	21	55	26	2	2	1	269
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	13	25	19	11	20	11	10	21	24	50	15	0	0	0	219
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2	1	1	0	1	0	0	0	1	0	2	0	0	0	0	6
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	2	1	2	3	2	2	2	0	1	3	0	0	0	0	18
Andet (blandt andet sager, der er tilbagekaldt, bagatelsager eller sager, der er henlagt efter indledende undersøgelse)	2	5	0	3	3	0	0	1	2	2	3	0	0	1	22
Afgjorte straffesager i alt i 2020	37	53	33	28	56	32	35	50	48	112	44	2	2	2	534

Afgørelse af færdselssager mod politipersonale

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Syddøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Syddjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	4	19	3	13	12	7	6	8	4	78	3	0	20	177
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	9	33	17	17	38	50	13	22	36	93	15	0	6	349
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1	0	1	0	0	0	0	0	0	2	2	2	0	4	11
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	3
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	4	9	6	4	7	3	1	6	1	22	3	1	0	67
Andet (f.eks. mindre færdselsuheld, hvor der ikke er formodning for, at der er begået et strafbart forhold)	1	2	3	0	3	4	1	2	1	11	0	0	0	28
Afgjorte færdselssager i alt i 2020	18	64	29	35	60	64	21	38	44	208	23	1	30	635

Table 5

Afgørelse af undersøgelser efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Sydsjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Hele landet
Anmeldelsen afvist efter retsplejelovens § 749, stk. 1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Efterforskningen indstillet efter retsplejelovens § 749, stk. 2	0	0	1	1	2	1	1	1	0	6	1	0	0	14
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Påtalen opgivet efter retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Tiltalegrundlag (sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt tiltalefrafald eller en advarsel)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andet (f.eks. skudsager, hvor der efter indledende undersøgelse ikke er konstateret alvorlig tilskadekomst eller dødelig udgang)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Afgjorte sager i alt i 2020	0	0	1	1	2	1	1	1	0	6	1	0	0	14

Table 6

Tiltalegrundlag

Straffeloven m.v.	Tiltale	Bødeforelæg	Tiltalefravalld
Straffelovens § 147, § 150 og § 155, 1. pkt.	1		
Straffelovens § 152	1		
Straffelovens § 155		5	
Straffelovens § 155 og § 156	1		
Straffelovens § 155 og § 293 a		1	
Straffelovens § 157	3	1	
Straffelovens § 232	1		
Straffelovens § 244	1		
Straffelovens § 249		1	
Straffelovens § 276	1		
Restaurationslovens § 32, stk. 1, jf. § 37, stk. 1, nr. 1		1	
Færdselsloven			
Afgjort af statsadvokaten	6	50	11
Afgjort af politidirektøren		249	

Table 7

Afgørelse af adfærdsklagesager mod politipersonale

Afgørelse	Nordjylland	Østjylland	Midt- og Vestsjylland	Syd- og Sønderjylland	Sydøstjylland	Fyn	Midt- og Vestsjælland	Nordsjælland	Københavns Vestegn	København	Syddjælland og Lolland-Falster	Bornholm	Rigspolitiet	Ikke specifik politikreds	Hele landet
Klagen sluttet ved notissagsbehandling	9	26	15	21	14	11	13	16	17	74	14	2	0	0	232
Klagen tilbagekaldt	1	5	1	2	1	1	0	3	2	5	1	0	0	1	23
Klagen afvist som forældet, jf. retsplejelovens § 1019 a, stk. 3	1	4	0	0	6	4	2	2	3	5	1	0	0	0	28
Klagen afvist som grundløs, jf. retsplejelovens § 1019 d	1	1	0	0	4	0	0	1	0	2	0	0	0	0	9
Ej kritik (herunder modstridende forklaringer - "påstand mod påstand")	26	57	26	22	31	15	18	16	25	106	12	3	0	0	357
Ej kritik, men forholdet beklaget (forholdet beklaget over for klager, selvom der ikke har været grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd)	0	1	1	0	3	3	1	1	0	3	0	0	0	0	13
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - kritisabelt	1	1	0	0	0	0	0	2	0	2	1	0	0	0	7
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - meget kritisabelt	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2
Grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd - særdeles/stærkt/yderst kritisabelt	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andet (herunder blandt andet sager, der er sendt til politidirektøren til afgørelse som dispositionsklage)	3	4	3	1	2	1	3	3	1	13	3	0	0	2	39
Afgjorte adfærdsklagesager i alt i 2020	43	99	46	46	61	35	37	44	48	211	32	5	0	3	710

Table 8

POST OG TELEGRAF

Politikklagerådet

Politiklagerrådet består af:

Mohammad Ahsan
rådsformand og
landsdommer

Birgit Feldtmann
professor, Aalborg Universitet

Ejnar Bo Pedersen
sekretariatschef,
Ungdomsskoleforeningen

Lars Lindhard
advokat

Pernille Christensen
juridisk chef, KL

DEN
UAFHÆNGIGE
POLITIKLAGEMYNDIGHED

DEN UAFHÆNGIGE POLITIKLAGEMYNDIGHED
BANEGÅRDSPLADSEN 1A, 1. SAL 8000 AARHUS C 41 78 35 00